

**WPROWADZAM DO STOSOWANIA
REKTOR
UNIwersytetu Przyrodniczego
we Wrocławiu**

Egz. nr

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

**dla budynku Domu Studenckiego ARKA
przy ul. K. Olszewskiego 25 we Wrocławiu**

Spis treści

ROZDZIAŁ 1 - WSTĘP	5
1.1. Cel instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.	5
1.2. Podstawa opracowania.	5
1.3. Definicja ochrony przeciwpożarowej.	6
1.4. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego.	7
1.5. Terminologia	7
1.6. Źródła zagrożeń pożarowych.	11
1.7. Przyczyny rozprzestrzeniania się pożaru.	12
1.8. Zakres stosowania instrukcji.	12
1.9. Odpowiedzialność właściciela budynku.	13
1.10. Odpowiedzialność pracownicza w zakresie ochrony przeciwpożarowej.	14
ROZDZIAŁ 2 - Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego i jego warunków technicznych, w tym zagrożenia wybuchem.	15
2.1. Ogólna charakterystyka obiektu.	16
2.2. Odległości od obiektów sąsiadujących.	17
2.3. Parametry pożarowe występujących substancji palnych.	17
2.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego.	17
2.5. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach.	17
2.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.	18
2.7. Podział obiektu na strefy pożarowe.	18
2.8. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych.	18
2.9. Warunki ewakuacji, oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne).	19
2.10. Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie.	20
2.11. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.	21
2.12. Drogi pożarowe.	22
2.13. Scenariusz pożarowy.	22
ROZDZIAŁ 3 - Określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania przeglądów technicznym i czynnościom konserwacyjnym.	23
3.1. Zasady ogólne.	23
3.2. Gaśnice.	24

Zasady rozmieszczenia gaśnic:	27
3.3. Wewnętrzna instalacja hydrantowa.	27
3.4. System Sygnalizacji Pożaru.	28
3.5. System oddymiania klatek schodowych i system nadciśnienia w dźwigu dla ekip ratowniczych.	29
3.6. Oświetlenie ewakuacyjne.	30
3.7. Przeglądy i konserwacja urządzeń przeciwpożarowych oraz gaśnic.	30
3.7.1. Gaśnice.	30
3.7.2. Hydranty wewnętrzne.	32
3.7.3. Instalacja sygnalizacji pożarowej.	33
3.7.4. Pozostałe urządzenia przeciwpożarowe.	34
ROZDZIAŁ 4 - Sposoby postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia.	35
4.1. Zasady alarmowania.	35
4.2. Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia.	36
4.3. Zasady gaszenia pożaru.	37
4.4. Zasady ewakuacji ludzi.	38
4.5. Zabezpieczenie pogorzeliska.	40
ROZDZIAŁ 5 - Sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.	40
5.1. Prace spawalnicze.	41
5.2. Prace dekarские.	41
5.3. Prace malarsko-lakiernicze.	41
5.4. Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru.	42
ROZDZIAŁ 6 - Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania.	42
6.1. Zagadnienia ogólne.	42
6.2. Analiza warunków ewakuacji.	44
6.3. Organizacja ewakuacji.	45
6.4. Zasady prowadzenia ewakuacji.	46
6.5. Ewakuacja mienia.	47
6.6. Praktyczne ćwiczenie przeprowadzenia ewakuacji.	47
ROZDZIAŁ 7 - Sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.	48
7.1. Cel szkolenia przeciwpożarowego.	48
7.2. Rodzaje, organizacja i zakres tematyczny szkoleń przeciwpożarowych.	49
ROZDZIAŁ 8 - Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących stałymi użytkownikami budynku.	52

8.1. Czynności zabronione:	52
8.2. Zmiany w zagospodarowaniu obiektu:	53
8.3. Zmiany w aranżacji wnętrz:	54
8.4. Składowanie materiałów:	54
8.5. Przechowywanie materiałów niebezpiecznych:	54
8.6. Eksploatacja urządzeń technicznych:	55
ROZDZIAŁ 9 - Plany budynku	55
Załączniki:	57
Załącznik nr 1. Oświadczenie o zapoznaniu się z instrukcją	57
Załącznik nr 2. Wykaz osób zapoznanych z instrukcją	58
Załącznik nr 3. Program szkolenia z zakresu ochrony przeciwpożarowej	59
Załącznik nr 4. Karta aktualizacji	60
Załącznik nr 5. Warunki ochrony przeciwpożarowej części budynku Uniwersytetu Przyrodniczego użytkowanych przez podmioty zewnętrzne	61
Załącznik nr 6. Wykaz numerów telefonów służb interwencyjnych	63
Załącznik nr 7. Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo	64
Załącznik nr 8. Zezwolenie na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo	66
Załącznik nr 9. Sprawozdanie z praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji	67
Załącznik nr 10. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych	69
Załącznik nr 11. Wykaz znaków ochrony przeciwpożarowej	71
Załącznik nr 12. Zarządzenie Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego	72
Załącznik nr 13. Oświadczenie o odbyciu szkolenia przeciwpożarowego	73

ROZDZIAŁ 1 - WSTĘP

1.1. Cel instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.

Celem instrukcji bezpieczeństwa pożarowego jest ustalenie wymagań i zasad ochrony przeciwpożarowej w zakresie organizacyjnym, technicznym i porządkowym jakie należy stosować w czasie eksploatacji budynku Domu Studenckiego ARKA zlokalizowanego przy ul. K. Olszewskiego 25 we Wrocławiu. Dom Studencki ARKA należy do Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

1.2. Podstawa opracowania.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego została opracowana w oparciu o dokumentację techniczną budynku, oględziny budynku, a także zgodnie z niżej wymienionymi przepisami, normami, regulaminem i statutem uczelni:

- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U z 1991 r. Nr 81 poz. 351 ze zmianami; tekst jednolity Dz. U z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 ze zm.).
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - prawo budowlane (Dz. U z 1994 r. Nr 89 poz. 414 ze zmianami; tekst jednolity Dz. U z 2010 r. Nr 243, poz. 1623).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej.
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690 z 2002r z późniejszymi zmianami).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.
- Polska Norma PN-B-02852 z 2001r. Ochrona przeciwpożarowa budynków – obliczanie gęstości obciążenia ogniowego oraz wyznaczanie względnego czasu trwania pożaru.
- PN-E-08350-14:2002 Systemy sygnalizacji pożarowej. Projektowanie, zakładanie, odbiór, eksploatacja i konserwacja instalacji
- PN-EN 671-1:2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 1: Hydranty wewnętrzne z węzłem półsztywnym.
- PN-EN 671-2:2002 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Część 2: Hydranty wewnętrzne z węzłem płasko składanym.
- PN-EN 671-3:2009 Stałe urządzenia gaśnicze. Hydranty wewnętrzne. Konserwacja hydrantów wewnętrznych z węzłem półsztywnym i hydrantów wewnętrznych z węzłem płasko składanym.
- PN-EN 1838:2002 (U) Oświetlenie awaryjne.
- PN-IEC 61024-1:2001 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne.
- PN-83/B-03430 Wentylacja w budynkach mieszkalnych zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej. Wymagania.
- PN-B-02877-4:2001 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Instalacje grawitacyjne do odprowadzania dymu i ciepła. Zasady projektowania.

- PN-EN 14384. Hydranty przeciwpożarowe nadziemne.
- PN-EN 14339. Hydranty przeciwpożarowe podziemne.
- PN-92/N-01256-01. Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa.
- PN-92/N-01256-02. Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
- PN-N-01256-4. Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
- PN-N-01256-5. Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.
- PN-E-08350-14. Systemy sygnalizacji pożarowej. Projektowanie, zakładanie, odbiór, eksploatacja i konserwacja instalacji.
- PN-EN 3-7. Gaśnice przenośne. Część 7: Charakterystyki, wymagania eksploatacyjne i metody badań.
- Witold Frankowski, „Skrypt Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej”, Ośrodek Techniki Pożarnictwa, Warszawa 2012 r.
- Statut Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.
- Regulamin organizacyjny Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

1.3. Definicja ochrony przeciwpożarowej.

Ustawa o ochronie przeciwpożarowej z dn. 24 sierpnia 1991 r. (Dz. U. z 1991 r., nr 81, poz. 351 ze zm.) definiuje pojęcie ochrony przeciwpożarowej następująco:

→ **OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA - to kompleks zadań mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia i środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem.**

Zgodnie z wymienioną ustawą właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu jest zobowiązany do wykonywania w szczególności poniżej wymienionych określonych działań - kompleks zadań wynikających z definicji:

- przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażenia budynku w sprzęt pożarniczy, ratowniczy i środki gaśnicze oraz zapewnienia konserwacji i naprawy sprzętu,
- zapewnienia osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji,
- zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- przygotowania budynku do prowadzenia akcji ratowniczej oraz do ustalenia sposobu postępowania na wypadek pożaru (poprzez instrukcję bezpieczeństwa pożarowego),
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia (poprzez instrukcję bezpieczeństwa pożarowego).

Najważniejszym zadaniem w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektu jest niedopuszczenie do powstania jakiegokolwiek źródła pożaru, a w przypadku jego powstania szybkie ugaszenie oraz ratowanie zdrowia i życia ludzi, m.in. poprzez umożliwienie sprawnej ewakuacji, a także zminimalizowanie strat materialnych i środowiska.

1.4. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego.

Podstawę prawną opracowania instrukcji bezpieczeństwa pożarowego oraz szczegółowe wymagania w tym zakresie określone zostały w § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r., Nr 109, poz. 719). Uzupełniające źródło prawa stanowią Polskie Normy i inne przepisy szczegółowe. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego jest szerokim katalogiem określonych wymagań przepisów przeciwpożarowych w codziennym użytkowaniu, w sferze organizacyjnej budynku jak również w obszarze bezpieczeństwa infrastruktury technicznej oraz urządzeń zabezpieczających. Niniejsza instrukcja określa zarówno ogólne zasady dla wszystkich użytkowników budynku jak również zadań dla poszczególnych osób, stosownie do ich kompetencji.

Instrukcja powinna zawierać:

- 1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem;
- 2) określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym;
- 3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
- 4) sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
- 5) warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania;
- 6) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji;
- 7) zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
- 8) plany obiektów, obejmujące także ich usytuowanie, oraz terenu przyległego;
- 9) wskazanie osób lub podmiotów opracowujących instrukcję.

1.5. Terminologia

W celu ułatwienia zrozumienia używanych w niniejszym opracowaniu określeń poniżej podano definicje najważniejszych pojęć stosowanych w ochronie przeciwpożarowej i tym samym w niniejszej instrukcji. Tak więc, ilekroć w instrukcji jest mowa o:

- **pożarze** - rozumie się przez to niekontrolowany proces spalania, zachodzący poza miejscem do tego celu przeznaczonym, przynoszący straty materialne;
- **innym miejscowym zagrożeniu** - rozumie się przez to inne niż pożar i klęska żywiołowa zdarzenie, wynikające z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody (katastrofy techniczne, chemiczne i ekologiczne), a stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia i mienia;

– **zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia** - rozumie się przez to zapewnienie nieruchomościom koniecznych warunków ochrony technicznej oraz tworzenie warunków organizacyjnych i formalno-prawnych zapewniających ochronę ludzi i mienia, a także minimalizujących skutki pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;

– **działaniach ratowniczych** - rozumie się przez to każdą czynność podjętą w celu ratowania życia, zdrowia i mienia, a także likwidację źródła powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;

– **bezpieczeństwie pożarowym** - rozumie się przez to stan eliminujący zagrożenie dla życia lub zdrowia, uzyskiwany poprzez funkcjonowanie norm prawnych, technicznych systemów zabezpieczeń oraz prowadzenia działań zapobiegawczych;

– **materiałach niebezpiecznych pożarowo** - rozumie się przez to:

- gazy palne,
- ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 °C),
- materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne,
- materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- materiały mające skłonności do samozapalenia,
- materiały inne niż powyżej wymienione, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru;

– **cieczy palnej** - rozumie się przez to ciecz o temperaturze zapłonu do 100°C;

– **zagrożeniu wybuchem** - rozumie się przez to możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia;

– **strefie zagrożenia wybuchem** - rozumie się przez to przestrzeń, w której może występować mieszanina substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości;

– **strefie pożarowej** - rozumie się przez to przestrzeń wydzieloną w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej przestrzeni;

– **pracach niebezpiecznych pod względem pożarowym** – należy przez to rozumieć prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem,

- **teren przyległym** - rozumie się przez to pas terenu wokół obiektu o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów ze względu na wymagania ochrony przeciwpożarowej, określonej w przepisach techniczno - budowlanych,
- **technicznych środkach zabezpieczeń przeciwpożarowych** - rozumie się przez to urządzenia, sprzęt, instalacje lub rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,
- **urządzeniach przeciwpożarowych** - należy przez to rozumieć urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstaniu, wykrywania, zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia inertyzujące, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe, hydranty zewnętrzne, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe kłapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed powstaniem wybuchu i ograniczające jego skutki, kurtyny dymowe oraz drzwi, bramy przeciwpożarowe i inne zamknięcia przeciwpożarowe, jeżeli są wyposażone w systemy sterowania, przeciwpożarowe wyłączniki prądu oraz dźwigi dla ekip ratowniczych;
- **stałych urządzeniach gaśniczych** - rozumie się przez to urządzenia na stałe związane z obiektem, zawierające własny zapas środka gaśniczego, wyposażone w układ przechowywania i podawania środka gaśniczego, uruchamiane automatycznie we wczesnej fazie rozwoju pożaru,
- **urządzeniach do usuwania dymów lub gazów pożarowych** - rozumie się przez to urządzenie montowane w górnych częściach klatek schodowych i pomieszczeń, uruchamiane w przypadku nagromadzenia się gorących gazów i dymów pożarowych w celu ich odprowadzenia drogą wentylacji naturalnej lub wymuszonej,
- **zabezpieczeniu przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych** - należy przez to rozumieć zabezpieczenie przed utrzymywaniem się na drogach ewakuacyjnych dymu w ilości, która ze względu na ograniczenie widoczności, toksyczność lub temperaturę uniemożliwiłaby bezpieczną ewakuację,
- **instalacji sygnalizacyjno-alarmowej** - rozumie się przez to instalację automatycznego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze wyposażoną również w ręczne ostrzegacze pożarowe - przyciski ROP,
- **sprzęcie i urządzeniach ratowniczych** - rozumie się przez to przedmioty, narzędzia, maszyny i urządzenia na stałe związane z budynkiem, obiektem lub terenem, uruchamiane lub wykorzystywane do ratowania ludzi i mienia w warunkach pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,

- **przeciwpożarowym wyłączniku prądu** - rozumie się przez to wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne w czasie pożaru,
- **warunkach ewakuacji** - rozumie się przez to zespół przedsięwzięć oraz środków techniczno-organizacyjnych zapewniających szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem,
- **przejście ewakuacyjne** - to przejście w pomieszczeniach, od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia ewakuacyjnego na drogę ewakuacyjną (drzwi na korytarz) lub do innej strefy pożarowej albo na zewnątrz budynku;
- **dojście ewakuacyjne** - to droga ewakuacyjna przebiegająca od wyjścia z pomieszczenia (np. drzwi na korytarz) na tę drogę (korytarze, hole) do wyjścia do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku;
- **drodze pożarowej** - rozumie się przez to drogę o utwardzonej nawierzchni o określonych parametrach i usytuowaniu, umożliwiającą dojazd pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej do obiektu budowlanego o każdej porze roku
- **budynku użyteczności publicznej** - należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny.
- **budynku zamieszkania zbiorowego** - należy przez to rozumieć budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, w szczególności hotel, motel, pensjonat, dom wypoczynkowy, dom wycieczkowy, schronisko młodzieżowe, schronisko, internat, dom studencki, budynek koszarowy, budynek zakwaterowania na terenie zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, a także budynek do stałego pobytu ludzi, w szczególności dom dziecka, dom rencistów i dom zakonny;

Podział budynków na grupy wysokości:

Wymagania przeciwpożarowe stawiane budynkom (nasycenie technicznymi środkami zabezpieczeń przeciwpożarowych) jest uzależnione od wysokości budynku lub ilości kondygnacji. W związku z powyższym budynki przyporządkowuje się do jednej z następujących grup wysokości:

- niskie (N) - do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- średniowysokie (SW) - ponad 12 m do 25 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości ponad 4 do 9 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- wysokie (W) - ponad 25 m do 55 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości ponad 9 do 18 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- wysokościowe (WW) - powyżej 55 m nad poziomem terenu.

Podział budynków z uwagi na przeznaczenie:

Wymagania przeciwpożarowe stawiane budynkom są uzależnione również od przeznaczenia i ich sposobu użytkowania. Toteż budynki, a nawet części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe, z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, dzieli się na:

- mieszkalne, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej charakteryzowane kategorią zagrożenia ludzi, określane dalej jako ZL,
- produkcyjne i magazynowe, określane dalej jako PM,
- inwentarskie (służące do hodowli inwentarza), określane dalej jako IN. Budynki oraz części budynków, stanowiące odrębne strefy pożarowe, określane jako ZL, zalicza się do jednej lub do więcej niż jedna spośród następująco definiowanych kategorii zagrożenia ludzi:
 - ZL I - zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami, a nieprzeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,
 - ZL II - przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych,
 - ZL III - użyteczności publicznej, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II,
 - ZL IV - mieszkalne,
 - ZL V - zamieszkania zbiorowego, niezakwalifikowane do ZL I i ZL II.

1.6. Źródła zagrożeń pożarowych.

Na ogólny stopień zagrożenia pożarowego budynku Domu Studenckiego „Arka” Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu składa się wiele elementów. Są one w przeważającej większości uzależnione od działania człowieka i wynikają najczęściej z niedbalstwa, nieostrożności, lekceważenia, bezmyślności a nawet złośliwości, tj. czynników zależnych od woli ludzkiej.

Przyczyny powstawania pożaru w użytkowanych pomieszczeniach.

- posługiwanie się otwartym ogniem,
- palenie papierosów (mimo zakazu palenia w budynku),
- niewłaściwe prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo podczas remontów czy napraw urządzeń i instalacji technicznych,
- nieumyślne zaprószenie ognia,
- pozostawienie bez dozoru grzejników, grzałek elektrycznych, kuchenek elektrycznych i innych urządzeń mogących spowodować pożar,
- korzystanie z uszkodzonych instalacji i urządzeń elektrycznych oraz gazowych,
- ustawianie urządzeń grzejnych na przedmiotach i materiałach palnych niezgodnie z instrukcją producenta,
- stosowanie materiałów łatwo zapalnych na osłony punktów świetlnych,
- dokonywanie przeróbek i remontów urządzeń oraz instalacji elektrycznych lub gazowych, bez stosownych uzgodnień w tym zakresie,
- budowa dodatkowych punktów odbioru energii elektrycznej – przeciążenie instalacji elektroenergetycznych poprzez włączanie odbiorników o zbyt dużej mocy.

1.7. Przyczyny rozprzestrzeniania się pożaru.

Pomimo zachowania wszelkich środków ostrożności może jednak zdarzyć się, że w budynku wybuchnie pożar. O ile wymienionych powyżej potencjalnych przyczyn powstania pożaru nie można z praktycznego punktu widzenia całkowicie wyeliminować, to rozprzestrzenianie ognia i dymu w obiekcie, przy w pełni sprawnych urządzeniach przeciwpożarowych, może być w dużym stopniu ograniczone. Najistotniejszym wówczas zadaniem będzie zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w budynku oraz likwidacja zdarzenia w początkowej fazie lub też - jeśli to jest z jakichkolwiek względów możliwe - powstrzymanie jego rozwoju do czasu przybycia jednostek straży pożarnej.

→ **Możliwość powstania POŻARU istnieje zawsze !**

Z możliwością powstania pożaru pomimo najlepiej prowadzonej działalności zapobiegawczej, należy liczyć się zawsze i być na taką ewentualność przygotowanym. Brak sprzętu i środków gaśniczych uniemożliwia natychmiastowe i skuteczne przystąpienie do akcji ratowniczo-gaśniczej i ugaszenia pożaru w zarodku, w pierwszej fazie jego trwania, zanim się jeszcze nie rozwinął. Ponadto sprzęt i środki gaśnicze muszą być stale dostępne i utrzymywane w dobrym stanie technicznym, a pracownicy przeszkoleni w zakresie posługiwania się nim i postępowania w razie zaistnienia pożaru. Istotnym elementem obok wczesnego zauważenia pożaru jest ostrzeżenie osób zagrożonych oraz szybkie alarmowanie Państwowej Straży Pożarnej tel. 998.

1.8. Zakres stosowania instrukcji.

Niniejsza instrukcja została opracowana na podstawie Ustawy o ochronie przeciwpożarowej z dnia 24 sierpnia 1991 r. (Dz. U. z 1991 r., nr 81, poz. 351 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, terenów i innych obiektów budowlanych (Dz. U. z 2010 r. Nr 109 poz. 719 r.). Postanowienia zawarte w niniejszej instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych.

Niniejsza instrukcja zawiera podstawowe wiadomości dotyczące przyczyn powstawania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, a także zasad zapobiegania tym zjawiskom oraz przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych w tym zakresie.

→ **Wszyscy pracownicy bez względu na stanowisko służbowe i rodzaj wykonywanej pracy są zobowiązani do zapoznania się z niniejszą instrukcją bezpieczeństwa pożarowego i przestrzegania zawartych w niej ustaleń.**

Z instrukcją powinni zostać również zapoznani studenci uczelni, którzy zamieszkują dom studencki. Postanowienia instrukcji obowiązują również wszystkich pracowników innych podmiotów, prowadzących działalność w budynku na stałe, bądź czasowo, a także inne osoby czasowo przebywające na jego terenie (np. wykonujący prace).

Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem. Wzór oświadczenia pracownika o zapoznaniu się z postanowieniami instrukcji stanowi załącznik nr 1. Oświadczenie powinno być przechowywane w aktach osobowych pracownika. Wykaz pracowników zapoznanych z instrukcją zawarto w załączniku nr 2.

1.9. Odpowiedzialność właściciela budynku.

Zgodnie z ustawą o ochronie przeciwpożarowej właściciel, zarządca lub użytkownik budynku (np.: najemca, dzierżawca), obiektu lub terenu zobowiązany jest w szczególności do:

- przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- wyposażenia budynku w sprzęt pożarniczy, ratowniczy i środki gaśnicze oraz zapewnienia konserwacji i naprawy sprzętu,
- zapewnienia osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji,
- zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- przygotowania budynku do prowadzenia akcji ratowniczej oraz do ustalenia sposobu postępowania na wypadek pożaru,
- ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Zgodnie z § 17 regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu to:

→ **REKTOR dba o przestrzeganie prawa oraz bezpieczeństwo i porządek na terenie Uczelni oraz kieruje sprawami związanymi ze sprawami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.**

Realizacja tego obowiązku polega na: zapewnieniu i wdrożeniu instrukcji bezpieczeństwa pożarowego. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej. Karta aktualizacji stanowi załącznik nr 4 do niniejszej instrukcji.

Uwaga!:

Najemcy, dzierżawcy są zobowiązani, nie później niż 30 dni od przyjęcia w użytkowanie powierzchni obiektu lub nie później niż 30 dni od zapoznania się niniejszą instrukcją do indywidualnego określenia warunków ochrony przeciwpożarowej wynikających ze sposobu użytkowania najmowanych części i przedstawienia w formie pisemnej Najmującemu.

Zakres warunków ochrony przeciwpożarowej o którym mowa powyżej określono załącznikiem nr 5 do niniejszej instrukcji.

Realizacja obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej:

Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej, spoczywa na REKTORZE Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Realizację wymienionych obowiązków mogą przejąć kompetentne osoby. Czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej mogą wykonywać osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje. Osoby wykonujące czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, polegające na zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, powinny posiadać wykształcenie wyższe i ukończone szkolenie specjalistów ochrony przeciwpożarowej albo mieć wykształcenie wyższe na kierunku inżynieria bezpieczeństwa pożarowego lub tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa lub uzyskać uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego - inżyniera pożarnictwa.

Zgodnie z § 39 regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu:

→ **Całokształt spraw związanych z ochroną przeciwpożarową Uczelni prowadzi pracownik:
SAMODZIELNE STANOWISKO DO SPRAW OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ**

1.10. Odpowiedzialność pracownicza w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Za realizację zadań określonych w niniejszej instrukcji oraz za przestrzeganie podanych w niej zasad postępowania odpowiedzialni są:

- 1) wszyscy pracownicy Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu w zakresie zgodnym z zawartymi w instrukcji postanowieniami,
- 2) wszyscy użytkownicy budynku - zamieszkujący studenci.

Przez pojęcie odpowiedzialności rozumieć należy nieuchronność prawnego odpowiadania za swoje czyny i ponoszenie za nie określonych konsekwencji. W systemie odpowiedzialności w sferze ochrony przeciwpożarowej, wyróżnić można wyraźnie: odpowiedzialność karną, odpowiedzialność karno-administracyjną oraz odpowiedzialność z tytułu stosunku pracy.

Odpowiedzialność karna:

Odpowiedzialności karnej podlega tylko ten, kto przestępstwo popełnił, tj. człowiek posiadający zdolność rozpoznawania znaczenia swoich czynów i kierowania swoim postępowaniem. Wina w pojęciu prawa, to stosunek psychiczny sprawcy do popełnionego czynu w jednej z postaci: winy umyślnej, winy nieumyślnej. Stadia popełnienia przestępstwa:

- zamiar - w polskim systemie prawa nie jest karalny,
- przygotowanie - karalne,
- usiłowanie - sprawca swoim zachowaniem się zmierza bezpośrednio ku jego dokonaniu, które jednak nie następuje,
- dokonanie - wyczerpanie przez sprawcę wszystkich ustawowych znamion przestępstwa.

Odpowiedzialność karno-administracyjna:

Wykroczeniem w rozumieniu Kodeksu wykroczeń jest czyn społecznie niebezpieczny, o mniejszym ciężarze gatunkowym niż przestępstwo, zakazany przez ustawę, zawiniony przez sprawcę i zagrożony karą zasadniczą aresztu do 3 miesięcy, ograniczenia wolności do 3 miesięcy, karą grzywny lub nagany. Pojęcie wykroczenia przeciwko ochronie przeciwpożarowej zasadza się na rozproszonych normach Kodeksu wykroczeń oraz innych aktach, prawnych (przepisach przeciwpożarowych).

Odpowiedzialność z tytułu stosunku pracy:

1. Odpowiedzialność porządkowa wynika z art. 108 Kodeksu Pracy. Karę porządkową wymierza się pracownikowi za „nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych”. O nałożeniu kary powiadamia się pracownika, uprzednio wysłuchując go i informując o prawie wniesienia sprzeciwu, a odpis który zawiadomienia składa się do akt pracownika.

2. Odpowiedzialność materialna wynika z art. 114-122 Kodeksu pracy. Odpowiedzialność ta sprowadza się do obowiązku wynagradzania lub naprawienia szkody wyrządzonej przez pracownika zakładu pracy. Zgodnie z art. 115 § 5 Kodeksu karnego mieniem wielkiej wartości jest mienie, którego wartość w chwili popełnienia czynu zabronionego przekracza tysiąckrotną wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia.

Przesłanki odpowiedzialności pracowników uczelni mające związek z powstaniem pożaru:

- stworzenie przez pracownika na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych sytuacji, w której mógł powstać pożar lub mógł się swobodnie rozwinąć,
- umyślne wyrządzenie szkody przez bezpośrednie spowodowanie pożaru, który zniszczył mienie, np. przez wszelkie działanie lub zaniechania prowadzące do powstania pożaru (tj. zaniechanie określonych czynności konserwacyjnych, nieostrożność w posługiwaniu się ogniem, tarasowania dróg pożarowych itp.).

ROZDZIAŁ 2 - Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego i jego warunków technicznych, w tym zagrożenia wybuchem.

Budynek Domu Studenckiego „Arka” Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu jest miejscem czasowego zamieszkania studentów Uniwersytetu Wrocławskiego poza ich stałym miejscem zamieszkania. W budynku mogą również przebywać inne osoby uprawnione. Budynek jest również miejscem nauki i wypoczynku dla zamieszkujących go osób.

Budynek wolnostojący oddalony od sąsiednich budynków ponad 40 m (budynki wielorodzinne z usługami). Dojazd do budynku realizowany jest od ulicy Olszewskiego drogą utwardzoną mieszczącą się na terenie obiektu.

Na kondygnacji przyziemia zlokalizowane są pomieszczenia: gospodarcze, techniczne (hydrofornia, węzeł cieplny, stacja trafo, pompownia pożarowa), warsztaty, magazyny (podręczne, brudnej i czystej pościeli), korytarze komunikacyjne, węzły sanitarne. Dostęp do kondygnacji zapewniają drzwi zewnętrzne z poziomu terenu od strony południowej, zachodniej i północnej. Komunikacja możliwa jest również z klatki schodowej.

Na kondygnacji parteru zlokalizowane są pomieszczenia: klub studencki, tenis stołowy, hol, sale telewizyjna i bilardowa, magazyny, pokój nauki, pomieszczenia administracyjne i gospodarcze, rozdzielnie elektryczne, korytarze komunikacyjne, toalety, wiatrołap i portiernia.

Parter usytuowany jest około 2,8 m ponad poziomem terenu. Wejście główne do budynku osiągalne jest poprzez schody zewnętrzne składające się z trzech biegów oraz dwóch obszernych spoczników o wymiarach 6m x 6m. Wejście do budynku prowadzi do holu głównego mieszczącego portiernię oraz spocznik trzech dźwigów osobowych. Z przestrzenią holu łączą się korytarze, z których dostępne pomieszczenia biurowe oraz inne o funkcji nie noclegowej. W holu mieszczą się drzwi do klubu studenckiego (sala bez stałej aranżacji) oraz drzwi do sali telewizyjnej. Komunikację z parteru na inne kondygnacje zapewniają dwie klatki schodowe usytuowane na przeciwległych końcach budynku

Na kondygnacjach powtarzalnych od I do X piętra zlokalizowane są: pokoje mieszkalne z łazienkami (część pokoi dodatkowo z aneksami kuchennymi), korytarze komunikacyjne, kuchnie piętrowe, pralnie z suszarnią, pomieszczenia gospodarcze i pomocnicze. Na I piętrze zlokalizowano 4 lokale mieszkalne dla osób niepełnosprawnych - na wprost wind. Lokale składają się z pokoju, kuchni i łazienki i są przeznaczone dla jednej osoby.

Nad X piętrem zlokalizowana jest nadbudówka maszynowni dźwigu.

2.1. Ogólna charakterystyka obiektu.

Obiekt: Budynek Domu Studenckiego ARKA Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Lokalizacja: Wrocław, ul. Karola Olszewskiego 25

Budynek Domu studenckiego ARKA jest obiektem wolnostojącym, 12-kondygnacyjnym, niepodpiwniczonym. Budynek o wymiarach ok. 20,00 m x 36,55 m, o poprzecznym układzie konstrukcyjnym. Budynek ma układ trójnawowy, korytarzowy. Przy ścianach szczytowych na osi podłużnej posiada dwie klatki schodowe dwubiegowe z elementów żelbetowych prefabrykowanych. Klatka K-1 łączy kondygnacje od przyziemia do X piętra, a klatka K-2 łączy kondygnacje od przyziemia do pomieszczenia nadbudowanej nad dachem maszynowni wind.

Budynek zrealizowany został w technologii uprzemysłowionej tzw. „wielki blok”, o poprzecznym układzie konstrukcyjnym ścian nośnych, wykonanych z betonowych bloków i płyt stropowych wielokanałowych. Klatki schodowe są obudowane płytami prefabrykowanymi ściennymi wewnątrz budynku i wylewanymi na mokro, żelbetowymi fragmentami ścian i rygli w ścianie szczytowej, tworząc na osi podłużnej po obu stronach budynku, sztywny układ konstrukcyjny między dwoma skrajnymi ścianami konstrukcyjnymi układu poprzecznego budynku. Dach płaski, kryty papą.

Budynek wyposażony jest w instalacje elektryczne, teletechniczne, wodne, kanalizacyjne, centralnego ogrzewania, hydrantowe, sygnalizacji pożaru, telefoniczną radiowo-telewizyjną, internetową.

W budynku nie ma instalacji gazowej.

Dane ogólne obiektu:

- Powierzchnia przyziemia – 612 m²

- Powierzchnia parteru – 628 m²
- Powierzchnia 1 piętra – 597 m²
- Powierzchnia 2 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 3 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 4 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 5 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 6 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 7 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 8 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 9 piętra – 594 m²
- Powierzchnia 10 piętra – 594 m²

Wysokość - 36,37 m – grupa wysokości – „wysoki”

Liczba kondygnacji – 12 kondygnacji nadziemnych (przyziemie na poziomie terenu, parter i 10 pięter).

2.2. Odległości od obiektów sąsiadujących.

Rozpatrywany budynek wolnostojący oddalony jest od najbliższych budynków o ok. 26 m oraz o ok. 72 m od ulicy Karola Olszewskiego.

2.3. Parametry pożarowe występujących substancji palnych.

W budynku występują typowe materiały dopuszczone do stosowania w obiektach użyteczności publicznej, bez materiałów niebezpiecznych pożarowo.

2.4. Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego.

Dla budynku kategorii ZL nie określa się gęstości obciążenia ogniowego.

Obciążenie ogniowe pomieszczeń pomocniczych (magazynowych i technicznych) nie przekracza 500 MJ/ m². Pomieszczenia techniczne zostały wydzielone pożarowo.

2.5. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach.

Budynek Domu Studenckiego „Arka” - budynek zamieszkania zbiorowego - kategoria zagrożenia ludzi ZL V:

- kondygnacja przyziemia – w przyziemiu może jednocześnie przebywać maksymalnie do 25 osób, z czego w strefie pożarowej SP-1 do 16 osób, w strefie SP-T do 9 osób (uwzględniając konserwację wężła czy stacji trafo). Realnie w przyziemiu przebywa maksymalnie 5 osób.

- kondygnacja parteru – na poziomie parteru może jednocześnie przebywać maksymalnie 110 osób, z czego 50 osób w Klubie studenckim, 50 osób w Sali telewizyjnej oraz łącznie 10 osób w pomieszczeniach biurowych, socjalnych i portierni. Realnie na parterze przebywa ok. 100 osób.
- piętro I – na kondygnacji I piętra może przebywać jednocześnie maksymalnie 36 osób.
- piętra II-X – na każdej z tych kondygnacji może przebywać maksymalnie do 48 osób.

Realnie w budynku przebywa 483 osoby (w tym 468 miejsc noclegowych i 15 pracowników). Łącznie w budynku może przebywać maksymalnie 600 osób, jeśli zostanie uwzględnione pełne obłożenie w klubie studenckim i sali telewizyjnej.

2.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.

W obiekcie nie występują strefy zagrożenia wybuchem, tym samym nie może być pomieszczeń zagrożonych wybuchem.

2.7. Podział obiektu na strefy pożarowe.

W obiekcie umownie wydzielono pożarowo następujące strefy pożarowe:

SP-T – strefa pożarowa o powierzchni 159 m², obejmująca pomieszczenia techniczne usytuowane w przyziemiu takie jak: hydrofornia, pompownia pożarowa, węzeł cieplny, stacja trafo i warsztat.

SP-1 – strefa pożarowa o powierzchni 433 m², obejmująca kondygnację przyziemia bez pomieszczeń strefy pożarowej SP-T oraz bez klatek schodowych.

SP-2 – strefa pożarowa o powierzchni 6964 m², obejmująca wszystkie kondygnacje nadziemne budynku wraz z powierzchnią obu klatek schodowych oraz maszynownią dźwigów.

2.8. Klasa odporności pożarowej budynku oraz klasa odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych.

Wymagana klasa odporności ogniowej dla obiektu:

– klasa odporności „B” – budynek spełnia wymagania.

Budynek DS Arka zaliczony do grupy budynków wysokich (W) i zakwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi ZL V. Zgodnie z wymaganiami przepisów budynek powinien być wykonany w klasie „B” odporności pożarowej.

Budynek wykonany jest w technologii mieszanej (żelbetowo-wielkopłytywowej i murowanej), spełnia wymagania w zakresie klasy odporności pożarowej „B” a poszczególne elementy konstrukcyjne budynku odpowiadają wymaganiom w zakresie odporności ogniowej:

- ściany konstrukcyjne żelbetowe (wylewane) o grubości 25 cm - R 120,
- konstrukcja nośna stropodachu z płyt kanałowych o grubości 24 cm - R 30,
- stropy z płyt kanałowych o grubości 24 cm z warstwą wyrównawczą - REI 60,

- ściany zewnętrzne warstwowe o grubości 40 cm - EI 60,
- ściany wewnętrzne (między modułami mieszkalnymi oraz ściany stanowiące obudowę poziomych dróg ewakuacyjnych) - EI 60,
- przekrycie dachu NRO - RE 30,
- konstrukcja schodów - schody międzykondygnacyjne (od parteru do X p.) dwubiegowe, ze spocznikami o konstrukcji żelbetowej, z żelbetowymi stopnicami i metalowymi balustradami - R 60.
- elementy konstrukcyjne pełniące rolę oddzielenia przeciwpożarowych wydzielających strefy pożarowe wykonane zostały z materiałów NRO w klasach odporności ogniowej

2.9. Warunki ewakuacji, oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne).

Budynek Domu Studenckiego „Arka” jest wyposażony w dwie klatki schodowe oraz trzy dźwigi osobowe.

Wyjścia ewakuacyjne – główne wyjście z budynku na poziomie parteru będą stanowiły dwie pary dwuskrzydłowych drzwi o szerokości łącznej 3,60 m, otwierane zgodnie z kierunkiem ewakuacji. Na poziomie przyziemia znajduje się po jednym wyjściu z każdej klatki na zewnątrz budynku przez drzwi dwuskrzydłowe o szerokości 1,40 m otwierane na zewnątrz oraz 2 wyjścia z korytarzy o szerokości 1,30 m oraz jedno o szerokości 0,90 m na zewnątrz budynku.

Poziome drogi ewakuacyjne – wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne będą zamykane drzwiami o klasie odporności ogniowej EI 30 i wyposażone w samozamykacze. Na wszystkich kondygnacjach budynku korytarze mają szerokość ok. 1,40m. Wysokość dróg ewakuacyjnych wynosi 2,50 m, z lokalnymi obniżeniami do 2,06 m. Obudowa poziomych dróg ewakuacyjnych zgodna z wymaganiami. Dojścia ewakuacyjne – na każdej kondygnacji w strefie ZLV długość drogi mierzonej w osi drogi od najdalej położonych drzwi wyjściowych z modułu mieszkalnego do drzwi klatki schodowej jest równa 10,44 m (2 kierunki dojścia).

Klatki schodowe – budynek posiada dwie klatki schodowe obudowane i zamykane drzwiami przeciwpożarowymi klasy odporności ogniowej EI 60 z parametrem dymoszczelności S200 i szerokości 0,90 m w świetle wyposażone w samozamykacze. Obie klatki schodowe zapewniają komunikację z przyziemia do X piętra oraz posiadają wyjście na zewnątrz budynku na poziomie parteru. Klatki schodowe wyposażone są w samoczynne urządzenia do usuwania dymu. Klatka schodowa K1 oddymiana jest przez klapę dymową zamontowaną w stropie klatki nad X piętrzem, natomiast klatka K2 oddymiana jest poprzez otwarcie drzwi wydzielających klatkę od pomieszczenia maszynowni, skąd dym usuwany będzie na zewnątrz przez otwory okienne przystosowane do oddymiania. Dodatkowo system grawitacyjnego usuwania dymu wspomagany jest wentylatorami nawiewnymi wytwarzającymi nadciśnienie w dolnym obszarze klatek schodowych. Sterowanie otwarciem drzwi oraz wentylatorami i urządzeniami do usuwania dymu z klatek schodowych K1 i K2 realizowane jest przez centralkę sygnalizacji pożaru.

Ściany wewnętrzne i stropy stanowiące obudowę klatek schodowych – wymagana klasa odporności ogniowej REI 120. Schody dwubiegowe o szerokości biegu 1,32 m i spoczniki schodów spełniające wymagania w zakresie odporności ogniowej.

Dźwigi osobowe – w budynku znajdują się trzy dźwigi osobowe. Jeden dźwig osobowy został przystosowany dla potrzeb ekip ratowniczych poprzez zapewnienie niezależnego zasilania oraz zamknięcie szybu dźwigu na każdej kondygnacji drzwiami o odporności ogniowej EI 60. W szybie dźwigu zapewnione jest nadciśnienie zapobiegające jego zadymieniu. Brak przedsionka przeciwpożarowego wydzielającego szyb dźwigu od poziomych dróg ewakuacyjnych.

Oświetlenie ewakuacyjne – w budynku jest awaryjne oświetlenie ewakuacyjne na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji osób, sterowane centralą sygnalizacji pożaru.

Na poziomych drogach ewakuacyjnych (korytarzach) zastosowano awaryjne oświetlenie ewakuacyjne o ponadnormatywnym natężeniu oświetlenia 5 lx.

Wszystkie drogi ewakuacyjne, wyjścia i kierunki ewakuacji zostały oznakowane zgodnie z przepisami. Sporządzono regulamin korzystania z obiektu dla stałych użytkowników z zachowaniem procedur bezpieczeństwa pożarowego.

Plany ewakuacji w budynku rozmieszczono w przestrzeniach ogólnodostępnych jak i na drzwiach każdego pokoju mieszkalnego (od wewnątrz).

2.10. Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie.

Budynek jest wyposażony w następujące urządzenia przeciwpożarowe:

- system sygnalizacji pożaru z centralą CSP zlokalizowaną w portierni na parterze budynku, system obejmuje ochroną cały budynek, jako elementy detekcyjne zastosowano adresowalne optyczne czujki dymu; pomieszczenia kuchni piętrowych oraz pokoje z aneksami kuchennymi wyposażono w termiczne czujki dymu,
- dźwiękowy system ostrzegawczy z centralą i mikrofonem strażaka usytuowane w pomieszczeniu portierni na parterze budynku; system podzielono na 11 stref rozgłoszeniowych: piętra mieszkalne stanowią 10 stref rozgłoszeniowych, a jedenastą stanowią poziomy przyziemia, parteru oraz klatek schodowych;
- roleta przeciwpożarowa EI60 współpracująca z systemem sygnalizacji pożarowej zamontowana w pomieszczeniu portierni na parterze budynku,
- system oddymiania klatek schodowych sterowany centralą sygnalizacji pożaru CSP i centralkami systemu oddymiania CSO, oparty o wentylatory napowietrzające oraz okna oddymiające i klapę dymową,
- dźwig dla ekip ratowniczych wyposażony w system utrzymania nadciśnienia w szybie dźwigu, współpracujący z centralą systemu sygnalizacji pożaru, Drzwi do dźwigu EI60 na każdej kondygnacji w zastępstwie za przedsionki przeciwpożarowe,
- awaryjne oświetlenie ewakuacyjne na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji osób; na drogach ewakuacyjnych poziomych 5 lx

- przeciwpożarowy wyłącznik prądu, przycisk sterujący jest zainstalowany przy głównym wejściu do budynku i oznakowany zgodnie z przepisami; wyłącznik umożliwia jednocześnie wyłączenie zasilania wszystkich źródeł energii, zasilane będą jedynie urządzenia i instalacje, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru: pompy przeciwpożarowe, klapy oddymiające (okna) wraz z wentylatorami napowietrzającymi, system sygnalizacji pożarowej oraz dźwiękowy system ostrzegawczy; włączone będzie także oświetlenie ewakuacyjne i kierunkowe zasilane z indywidualnych układów zasilania,
- instalację wodociągową przeciwpożarową wyposażoną w hydranty 25 z węzami półsztywnymi, usytuowane na korytarzach przy obu klatkach schodowych na wszystkich kondygnacjach budynku,
- nawodnione piony z zaworami hydrantowymi 52 po dwa na kondygnacjach położonych powyżej 25 m oraz po jednym zaworze na każdym pionie na kondygnacjach pozostałych,
- w pomieszczeniu pompowni na przyziemiu budynku zainstalowano zbiornik wody pożarowej o pojemności 25 m³, stanowiący zasilanie dla hydrantów i zaworów hydrantowych. Zasilanie zbiornika z sieci wodociągowej o wydajności co najmniej 15 dm³/s; dodatkowo możliwe jest zasilanie instalacji hydrantowej poprzez nasady pożarowe zlokalizowane na elewacji budynku,
- budynek wyposażony jest w instalację odgromową z masztami odgromowymi na dachu,
- budynek jest wyposażony w gaśnice GP-6xABC, dodatkowo pokoje z aneksami kuchennymi oraz kuchnie piętrowe zostaną wyposażone w gaśnice GWG-2xAF.

Wykonanie Instalacji technicznych i instalacji będących wyposażeniem budynku zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie warunkami technicznymi wynikającymi z przepisów, Polskimi Normami oraz wiedzą techniczną, jak również właściwa eksploatacja i okresowy serwis, powinny gwarantować bezpieczeństwo użytkowania oraz nie dopuścić do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.

2.11. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych:

- wymagana ilość wody do celów przeciwpożarowych służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 l/s z dwóch hydrantów zewnętrznych dn 80 usytuowanych w odległości od 5 do 75 m od chronionego obiektu (bliższy hydrant) i do 150 m (dalszy hydrant).

Istniejące hydranty zewnętrzne są usytuowane od projektowanego budynku w następujących odległościach:

- hydrant nadziemny dn80 – 18,2 m
- hydrant nadziemny dn80 – 40,6 m
- hydrant nadziemny dn80 – 67,7 m
- hydrant podziemny na sieci wodociągowej – 74,5 m
- hydrant podziemny na sieci wodociągowej – 78,9 m

Teren wokół jest hydrantów jest dostępny, nieogrodzony. Pomiędzy hydrantami a budynkiem brak przeszkód uniemożliwiających korzystanie z hydrantów.

2.12. Drogi pożarowe.

Dojazd do budynku zapewniony jest od ulicy Karola Olszewskiego. Droga pożarowa przebiega wokół całego budynku w odległości od 8,04m do 12,65m. Szerokość drogi pożarowej 4m i 5,5m (bezpośrednio przy wjeździe na działkę), a jej nachylenie podłużne nie przekracza 5%.

Droga pożarowa będzie umożliwiała przejazd samochodów pożarniczych bez zawracania; promień zewnętrzny łuku drogi co najmniej 11m.

→ **Pomiędzy drogą pożarową a ścianą budynku nie mogą występować drzewa oraz krzewy o wysokości powyżej 3 m, utrudniające dostęp do elewacji budynku za pomocą podnośników lub drabin mechanicznych. Użytkownik budynku zobowiązany jest do przeprowadzania bieżącej pielęgnacji drzew i krzewów pomiędzy budynkiem a drogą pożarową w celu zapewnienia odpowiedniego dostępu do obiektu sprzętem ratowniczym.**

2.13. Scenariusz pożarowy.

Poniższy scenariusz ma na celu:

- zabezpieczenie dróg ewakuacyjnych przed zadymieniem,
- bezpieczną ewakuację ze strefy objętej pożarem,
- ograniczenie ryzyka wystąpienia paniki wśród ludzi znajdujących się w pozostałych strefach pożarowych,
- umożliwienie prowadzenia akcji gaśniczej w obiekcie.

Dla rozpatrywanego budynku DS Arka przyjęto następujące procedury:

- Zainicjowanie alarmu pożarowego I stopnia na skutek wykrycia dymu lub wzrostu temperatury przez system sygnalizacji pożaru,
- Potwierdzenie przyjęcia alarmu przez ochronę obiektu,
- Sprawdzenie miejsca z którego pochodził alarm,
- Przystąpienie do akcji gaśniczej lub w przypadku nie potwierdzenia zagrożenia skasowanie alarmu I stopnia,
- Nie przyjęcie lub nie skasowanie alarmu I stopnia w określonym czasie jak również każdorazowe uruchomienie przycisku ROP powoduje przejście do alarmu II stopnia,
- Alarm II stopnia powoduje zaalarmowanie straży pożarnej i uruchomienie całej procedury alarmowej w tym:
 - uruchomienie systemu DSO umożliwiającego rozgłaszanie komunikatów alarmowych i procedury ewakuacji mieszkańców z budynku
 - sprowadzenie wind na poziom parteru, otwarcie i unieruchomienie drzwi windowych
 - zatrzymanie pracy urządzeń wentylacji bytowej
 - zamknięcie klap odcinających w kanałach wentylacyjnych zlokalizowanych na granicy stref pożarowych
 - otwarcie klap oraz okien oddymiających na obu klatkach schodowych z jednoczesnym uruchomieniem wentylatorów napowietrzających
 - uruchomienie wentylatora napowietrzającego do dźwigu dla ekip ratowniczych

- zadziałanie głównego wyłącznika prądu – w trybie ręcznym
- uruchomienie instalacji oświetlenia ewakuacyjnego
- ewakuacja ludzi ze strefy objętej pożarem.

Przywrócenie sterowanych systemów do pozycji oczekiwania następuje wyłącznie po skasowaniu alarmu pożarowego II stopnia w sytuacji usunięcia przyczyny alarmu. Skasowanie alarmu II stopnia oznacza przywrócenie systemu sygnalizacji pożaru do sytuacji sprzed wystąpienia alarmu. Alarm jest kasowany z pozycji centrali CSP a informacja jest przekazywana do współpracujących systemów sterowania, które przywracane są do pozycji oczekiwania.

Centrala sterująca instalacją CSP jest zlokalizowana w pomieszczeniu portierni.

Alarmy z centrali sygnalizacji pożarowej przekazywane są bezpośrednio do służb ochrony obiektu oraz do Komendy Powiatowej PSP za pośrednictwem systemu transmisji alarmów pożarowych.

ROZDZIAŁ 3 - Określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania przeglądów technicznym i czynnościom konserwacyjnym.

3.1. Zasady ogólne.

Większość pożarów, również te, które niszczą całe budynki, biorą swój początek przeważnie z niewielkiego źródła. Takim niewielkim bodźcem, może to być na przykład rzucony niedopałek papierosa na podatny materiał łatwopalny.

Żeby nie dopuścić do rozprzestrzeniania się początkowo małych źródeł ognia, należy dążyć do ugaszenia pożaru w pierwszej fazie jego rozwoju. Do tego celu służą różne przyrządy (urządzenia), spośród których najczęściej jest stosowany podręczny sprzęt gaśniczy.

Definicję urządzeń przeciwpożarowych zamieszczono na stronie 9 niniejszej instrukcji.

Dobór urządzeń przeciwpożarowych w budynku Domu Studenckiego „Arka” Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu mieszczącego się przy ul. K. Olszewskiego 25 we Wrocławiu, powinien być dostosowany do wymagań wynikających z przyjętego scenariusza zdarzeń w czasie pożaru, a w szczególności powinien uwzględniać:

- system oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego),
- instalację wodociągową przeciwpożarową (hydranty wewnętrzne),
- urządzenia służące usuwaniu dymu i gazów pożarowych,
- system sygnalizacji pożarowej,
- dźwiękowy system ostrzegawczy.

Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym pod względem ochrony przeciwpożarowej przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych. Warunkiem dopuszczenia ich do użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.

Urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi.

→ **Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne URZĄDZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH powinny być przeprowadzone w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta nie rzadziej jednak niż raz w roku.**

3.2. Gaśnice.

Obiekt powinien być wyposażony w gaśnice przenośne spełniające wymagania PN będących odpowiednikami norm europejskich (EN), dotyczących gaśnic. Ustalenie typu(rodzaju) gaśnicy uzależnione jest od tego, jakiego rodzaju materiały palne ma chronić oraz w jakich warunkach gaszenie ma się odbywać.

Najważniejszą zasadą jest to, aby prawidłowo dobrany sprzęt był dostosowany do gaszenia pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie lub w poszczególnych pomieszczeniach, przy uwzględnieniu rodzaju płonącego materiału, jego stanu skupienia oraz sposobu spalania. Poniżej przyporządkowano rodzaje gaśnic do grup pożarów mających je gasić w formie opisowej i dla lepszego zapamiętania w formie graficznej.

Do gaszenia pożarów **grupy A** - pożary ciał stałych pochodzenia organicznego przy spalaniu, których występuje zjawisko żarzenia np.: drewno, papier, tkaniny, węgiel kamienny itp., stosuje się hydronetki wodne, gaśnice pianowe, płynowe i proszkowe.

Do gaszenia pożarów **grupy B** - pożary cieczy palnych i substancji stałych topiących się wskutek ciepła wytworzonego podczas pożaru np.: benzyna, benzol, alkohole, eter, oleje, nafta, parafina, naftalen, smary, tłuszcze, lakiery, farby itp., stosuje się zamiennie gaśnice płynowe, pianowe, śniegowe lub proszkowe.

Do gaszenia pożarów **grupy C** - pożary gazów palnych np.: acetylenu, metanu, propanu, gazu świetlnego, gazu ziemnego itp., stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe, śniegowe.

Do gaszenia pożarów **grupy D** - pożary metali lekkich np.: magnezu, sodu, potasu, litu itp., stosuje się gaśnice proszkowe do tego celu przeznaczone.

Do gaszenia pożarów **grupy F** - pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych, stosuje się zamiennie gaśnice pianowe.

Grupy pożarów

Podział materiałów palnych na grupy pożarowe

Grupa pożaru	Rodzaj palącego się materiału i sposób jego spalania	Grupa pożaru	Rodzaj palącego się materiału i sposób jego spalania
A	 pożary ciał stałych pochodzenia organicznego , przy spalaniu których obok innych zjawisk powstaje zjawisko żarzenia np. drewno, papier, węgiel, tworzywa sztuczne, tkaniny, słoma	D	 pożary metali , np. magnez, sód, uran
B	 pożary cieczy palnych i substancji stałych topiących się wskutek ciepła wytwarzającego się przy pożarze np. benzyna, alkohole, aceton, oleje, lakiery, tłuszcze, parafina, stearyna, pak, naftalen, smoła	F	 pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych
C	 pożary gazów np. metan, acetylen, propan, wodór, gaz miejski,		

Te same oznaczenia literowe poszczególnych grup pożarów wraz z symbolami graficznymi umieszczone są na gaśnicach. Znajomość oznakowania grup pożarów podczas akcji gaśniczej zwiększa bezpieczeństwo obsługi gaśnic oraz skuteczność gaszenia pożaru.

Określając odpowiednią (wymaganą) ilość środka gaśniczego dla poszczególnych pomieszczeń, rozważyć trzeba specyfikę danego pomieszczenia oraz jakie materiały palne będą tam występowały. Ponadto przy ustalaniu ilości gaśnic, bardzo ważną rzeczą jest uwzględnienie przewidywanej wartości gęstości obciążenia ogniowego jaka może wystąpić podczas pożaru oraz wielkości danej powierzchni użytkowej.

W przypadku przedmiotowego budynku dobór ilości środka gaśniczego będzie następujący - jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, a w szczególności zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL V lub produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m² - wymaganie dotyczy wszystkich kondygnacji nadziemnych.

Budynek wyposażono w gaśnice proszkowe do gaszenia grup pożarów ABC jako uniwersalne wyposażenie.

Gaśnice GP-6xABC należy umieścić w każdej szafce hydrantowej, na każdej kondygnacji budynku.

Pomieszczenia kuchni piętrowych oraz pokoje mieszkalne z aneksami kuchennymi należy wyposażyć w gaśnice do gaszenia tłuszczów i olejów typu GWG-2xAF.

Gaśnice muszą spełniać wymagania normy europejskiej EN 3 oraz Dyrektywy Bezpieczeństwa PED 2014/68/UE.

Szczegółowe rozmieszczenie miejsc występowania (usytuowania) podręcznego sprzętu gaśniczego na poszczególnych poziomach przedstawiają plany obiektu.

Tabela przedstawia wymaganą ilość gaśnic:

Lp.	Poziom	Strefa pożarowa	Powierzchnia strefy pożarowej m ²	Ilość jednostek* środka gaśniczego w strefie pożarowej	Lokalizacja gaśnic	Ilość gaśnic
1.	Przyziemie	SP-T	159	2	hydrofornia węzeł cieplny pompownia p-poz stacja trafo	1 - G6xABC 1 - G6xABC 1 - G6xABC 1 - G6xABC
		SP-1	433	5	korytarze warsztaty magazyn	3 - G6xABC 2 - G6xABC 1 - G6xABC
2.	Parter	SP-2	628	7	korytarze sala telewizyjna salaklubu tenis stołowy rozdzielnie elektr. portiernia	3 - G6xABC 1 - G6xABC 1 - G6xABC 1 - G6xABC 2 - G6xABC 1 - G6xABC
3.	I Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
4.	II Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
5.	III Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
6.	IV Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
7.	V Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
8.	VI Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
9.	VII Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
10	VIII Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
11.	IX Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
12.	X Piętro	SP-2	594	6	korytarze kuchnia aneksy kuchenne	4 - G6xABC 1 - G2xAF 12 - G2xAF
13.	Maszynownia					1 - G6xABC

*1 jednostka = 2 kg lub 3 dm³

Zasady rozmieszczenia gaśnic:

Warunkiem zapewnienia właściwej ochrony strefy pożarowej w przypadku powstania pożaru jest zachowanie wymaganej sprawności technicznej gaśnicy, ich widoczność oraz łatwość dostępu.

- Gaśnice należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz bezpośrednie działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki).
- Gaśnice powinny być umieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, a w szczególności:
 - w pobliżu wejść do budynku,
 - na korytarzach i klatkach schodowych,
 - przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz.
- Jeżeli pozwalają na to istniejące warunki w tych samych miejscach na każdej kondygnacji.
- Usytuowanie gaśnic należy oznakować zgodnie z załącznikiem nr 11.
- Odległość dojścia do sprzętu nie powinna przekraczać dopuszczalnej odległości (maksymalnie do 30 metrów).
- Do gaśnic zapewnić dostęp o szerokości co najmniej 1 metra.

3.3. Wewnętrzna instalacja hydrantowa.

Instalacja hydrantowa w budynku DS ARKA składa się z:

- hydrantów wewnętrznych H-25 o średnicy 25 mm z węzami półsztywnymi, zlokalizowanych w szafkach wnękowych na korytarzach po 2 szt. na każdej kondygnacji,
- zaworów hydrantowych ZH-52 o średnicy 52 mm, zlokalizowanych w szafkach na klatkach schodowych na każdej kondygnacji, przy czym zamontowano po dwa zawory hydrantowe na kondygnacjach położonych na wysokości powyżej 25 m oraz po jednym zaworze na każdym pionie na pozostałych kondygnacjach.

Instalacja hydrantowa została wykonana z rozprowadzeniem obwodowym dn 100, pionami hydrantowymi dn 65 dla hydrantów i dn 100 dla zaworów hydrantowych. Piony połączono ze sobą na najwyższej kondygnacji przewodem dn 100.

Wymagana wydajność hydrantu dn 25 wynosi 1 l/s przy minimalnym ciśnieniu 0,2 MPa.

Wymagana wydajność zaworu hydrantowego dn 52 wynosi 2,5 l/s przy minimalnym ciśnieniu 0,2 MPa. Wyznaczone zapotrzebowanie wody dla celów hydrantów wewnętrznych i zaworów hydrantowych dla budynku DS Arka wynosi 10 l/s (budynek wysoki: jednocześnie działające cztery sąsiednie zawory hydrantowe lub hydranty wewnętrzne).

Instalacja hydrantowa zasilana jest poprzez zestaw pomp pożarowych ze zbiornika wody do celów pożarowych o pojemności 25m³. Zbiornik wody pożarowej o zapasie 25 m³ został dopuszczony do zastosowania pod warunkiem zasilania zbiornika w wodę z zewnętrznej sieci wodociągowej o wydajności nie mniejszej niż 15 dm³/h oraz wyprowadzenia na elewacji budynku dodatkowych nasad pożarowych o średnicy 75 mm, umożliwiających zasilanie instalacji przeciwpożarowej z samochodów gaśniczych. W przypadku awarii dostawy wody z sieci wodociągowej zapewniono możliwość dostarczania wody do instalacji hydrantowej bezpośrednio z wozów strażackich poprzez nasady pożarowe, zlokalizowane na ścianie zewnętrznej budynku od strony zachodniej. Z nasad pożarowych woda może być doprowadzona bezpośrednio do instalacji hydrantowej lub do zbiornika wody

pożarowej a następnie poprzez zestaw pomp pożarowych do instalacji hydrantowej. Układ zaworów odcinających i zwrotnych umożliwia odpowiednie przełączanie trybu pracy układu w zależności od wydajności i ciśnienia wody w instalacji zasilającej.

Zestaw pomp pożarowych został wyposażony w układ pomiarowy i elektrozawór minimalnego przepływu. Na odgałęzieniu wody na cele bytowo-gospodarcze zamontowany jest zawór z napędem elektrycznym zamykający obieg przy pracy zestawu pomp pożarowych w czasie pożaru.

Pompownia ze zbiornikiem wody pożarowej jest zlokalizowana w przyziemiu budynku w pomieszczeniu P04.

Hydranty wewnętrzne powinny spełniać wymagania PN dotyczących tych urządzeń, będących odpowiednikami norm europejskich (EN).

Hydrant wewnętrzny w odróżnieniu do gaśnic, służyć może do prowadzenia akcji gaśniczej przy znacznie bardziej rozwiniętym pożarze, zarówno siłami własnymi jak i przez wykwalifikowanych strażaków.

Hydranty wewnętrzne stanowią podstawowy element zabezpieczenia przeciw pożarowego obiektu. Hydrant składa się z: zaworu, węża oraz prądownicy, które są ze sobą połączone szeregowo.

Środkiem gaśniczym hydrantu jest woda, a więc przy posługiwaniu się nimi należy zachować szczególną ostrożność, gdyż woda jest przewodnikiem prądu elektrycznego. Bezpośredni kontakt wody z urządzeniami (maszynami) oraz instalacjami będącymi pod napięciem elektrycznym, doprowadzić może do zagrożenia zdrowia i życia osób nimi się posługujących.

Zasięg hydrantów w poziomie powinien obejmować całą powierzchnię chronionego budynku, strefy pożarowej lub pomieszczenia, z uwzględnieniem długości odcinka węża hydrantu wewnętrznego określonej w normach oraz efektywnego zasięgu rzutu prądów gaśniczych.

Przed hydrantem wewnętrznym powinna być zapewniona dostateczna przestrzeń do rozwinięcia linii gaśniczej.

Występujące w obiekcie hydranty i zawory hydrantowe oznakowano znakami zgodnymi z załącznikiem nr 11.

→ **Zabronione jest zamykanie szafek hydrantowych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe otwarcie i użycie hydrantu do gaszenia !**

3.4. System Sygnalizacji Pożaru.

Budynek objęty jest ochroną pełną za pomocą systemu wykrywania dymu. Czujki pożarowe dozoruja wszystkie przestrzenie komunikacji ogólnej oraz pomieszczenia budynku za wyjątkiem pomieszczeń higieniczno-sanitarnych. W skład systemu wchodzi również ręczne ostrzegacze pożarowe umieszczone nad każdym spocznikiem piętrowym obu klatek schodowych oraz na korytarzach poszczególnych pięter w okolicach wind osobowych. Wymienione elementy tworzą linie dozoru podłączone do centrali sygnalizacji pożarowej CSP, umieszczonej w portierni na poziomie parteru.

System wykrywania dymu połączono za pomocą nadajnika z Centrum Odbiorczym Alarmów Pożarowych mieszczącym się w Komendzie Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu.

Połączenie zapewnia automatyczne powiadomienie stanowiska kierowania straży pożarnej o alarmie pożarowym wywołanym w systemie wykrywania dymu.

3.5. System oddymiania klatek schodowych i system nadciśnienia w dźwigu dla ekip ratowniczych.

Ogólnym celem stosowania systemu wentylacji jest przeciwdziałania rozprzestrzeniania się dymu i gorących gazów pożarowych wzdłuż ciągów ewakuacyjnych.

Priorytetowym zadaniem systemu jest umożliwienie ewakuacji ludzi z zagrożonej strefy oraz ułatwienie przeprowadzenia skutecznej akcji gaśniczej przez zapobieżenie nadmiernemu ograniczeniu widoczności oraz spadkowi stężenia tlenu poniżej wartości zagrażających życiu na zabezpieczonych klatkach schodowych. Ponadto ma za zadanie zmniejszenie strat materialnych spowodowanych działaniem dymu i wysokiej temperatury gazów pożarowych.

Klatki schodowe w budynku DS ARKA są oddymiane w sposób grawitacyjny ze wspomaganie wentylatorami nawiewnymi, zlokalizowanymi w dolnym obszarze klatek schodowych.

System oddymiania wykonano w oparciu o „Wytyczne Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej - Państwowy Instytut Badawczy W-0003: 2016. Systemy oddymiania klatek schodowych”

System oddymiania klatki schodowej K-1:

- zastosowano system oddymiania z klapą dymową i mechanicznym napływem powietrza poprzez wentylator zlokalizowany w klatce schodowej pod stropem przyziemia.

Wykrywanie zadymienia realizowane jest poprzez optyczne czujki dymu lub ręczne ostrzegacze pożarowe. Sygnał z centrali CSP zostanie podany do modułu zasilająco-sterującego oddymianiem (CSO), który uruchamia napędy otwierające klapę dymową, jednocześnie z uruchomieniem wentylatora napowietrzającego i czerpni powietrza. Klapa dymowa zlokalizowana jest w dachu nad klatką schodową.

System oddymiania klatki schodowej K-2:

- zastosowano system oddymiania z oknami oddymiającymi i mechanicznym napływem powietrza poprzez wentylator zlokalizowany w klatce schodowej pod stropem przyziemia

Wykrywanie zadymienia realizowane jest poprzez optyczne czujki dymu lub ręczne ostrzegacze pożarowe. Sygnał z centrali CSP zostanie podany do modułu zasilająco-sterującego oddymianiem (CSO), który uruchamia napędy otwierające okna oddymiające, jednocześnie z uruchomieniem wentylatora napowietrzającego i czerpni powietrza. Drzwi pomiędzy klatką schodową a pomieszczeniem maszynowni wyposażono w siłownik drzwiowy otwierający drzwi w celu przepływu powietrza i dymów z klatki do okien oddymiających, zlokalizowanych w nadbudówce maszynowni nad X piętem.

System nadciśnienia w szybie dźwigu dla ekip ratowniczych:

Zabezpieczenie przed zadymieniem szybu dźwigu polega na nawiewie powietrza w jego górnej części przy jednoczesnym utrzymaniu nadciśnienia ok. 50 Pa w stosunku do korytarza ewakuacyjnego.

Przyjęto system klasy B. Nadciśnienie utrzymuje wentylator z przetwornicą częstotliwości, przepustnicą odcinającą z siłownikiem, czujkę dymu na wlocie, szafę automatyki, wyłącznik główny. Jednostka jest zlokalizowana na dachu budynku, kanał nawiewny doprowadzony przez istniejący otwór okienny bezpośrednio do szybu dźwigowego.

3.6. Oświetlenie ewakuacyjne.

Budynek, w którym zanik napięcia w elektrycznej sieci zasilającej może spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, poważne zagrożenie środowiska, a także znaczne straty materialne, należy zasiląć co najmniej z dwóch niezależnych, samoczynnie załączających się źródeł energii elektrycznej, oraz wyposażać w samoczynnie załączające się oświetlenie awaryjne (bezpieczeństwa i ewakuacyjne).

Celem stosowania awaryjnego oświetlenia bezpieczeństwa, jest zmniejszenie prawdopodobieństwa paniki i umożliwienie bezpiecznego ruchu osób w kierunku dróg ewakuacyjnych przez zapewnienie warunków widzenia umożliwiających dotarcie do miejsca, z którego droga ewakuacyjna może być rozpoznana.

Oświetlenie ewakuacyjne należy stosować na drogach ewakuacyjnych oświetlonych wyłącznie światłem sztucznym, ponadto powinno działać przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego. Oświetlenie ewakuacyjne powinno pojawiać się w czasie nie dłuższym niż 2 sekundy po zaniku innych rodzajów oświetlenia elektrycznego.

Zastosowanie awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego zapewnia bezpieczne wyjścia z miejsca pobytu podczas zaniku zasilania podstawowego. Celem oświetlenia drogi ewakuacyjnej jest umożliwienie bezpiecznego wyjścia z miejsc przebywania osób, stworzenie takich warunków widzenia, aby umożliwiło identyfikację i użycie dróg ewakuacyjnych oraz łatwe zlokalizowanie i użycie sprzętu pożarniczego i sprzętu bezpieczeństwa.

Budynek został wyposażony w awaryjne oświetlenie ewakuacyjne na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji osób, sterowane centralą sygnalizacji pożaru. Na poziomych drogach ewakuacyjnych (korytarzach) zastosowano awaryjne oświetlenie ewakuacyjne o ponadnormatywnym natężeniu oświetlenia 5 lx.

3.7. Przeglądy i konserwacja urządzeń przeciwpożarowych oraz gaśnic.

3.7.1. Gaśnice.

Kontrola wykonywana przez pracowników ochrony oraz uczelni:

Zaleca się wykonywanie regularnej kontroli wzrokowej, która powinna sprawdzić, czy gaśnica:

- znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym (wyznaczonym),
- jest nie zastawiona i ma czytelną instrukcję obsługi,
- nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
- ma nieuszkodzone plomby i wskaźniki,
- ma sprawne działające ciśnieniomierze.

W okresie kontroli serwisowej, ocenia się stan techniczny gaśnicy. Jeżeli gaśnica została zakwalifikowana do konserwacji, musi zostać zastąpiona przez gaśnicę tego samego typu, przeznaczoną do tej samej grupy pożarów i o takiej samej zdolności gaśniczej.

Konserwacja, czynności służące utrzymaniu urządzenia w dobrym stanie technicznym:

Należy między innymi wykonać i sprawdzić:

- ogólny stan techniczny gaśnicy,
- czytelność, kompletność i prawidłowość napisów,
- stan węży i zabezpieczeń,
- terminy przypadających kontroli zbiorników ciśnieniowych,
- powłokę malarską,
- czy elementy z tworzywa sztucznego nie są uszkodzone,
- ciężar lub objętość środka gaśniczego,
- sprawdzić czy środek gaśniczy nadaje się do ponownego wykorzystania,
- sprawdzić pod względem korozji i uszkodzenia nabój ciśnieniowy,
- sprawdzić uchwyt gaśnicy – czy nie jest uszkodzony i dobrze przytwierdzony.

Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić natychmiast, takie same, jakie były w dokumentacji świadectwa CNBOP.

Naprawa, wykonywana wtedy, gdy zasadnicze elementy gaśnicy, takie jak prądownica, głowica, zawory uległy zniszczeniu.

W naprawie muszą być stosowane takie same części, środki gaśnicze i cechy techniczne, na jakie wyrób otrzymał certyfikat CNBOP. Zabronione są naprawy zbiorników, a także zaworów bezpieczeństwa.

Podstawowe zadania przy remoncie gaśnic jakie należy wykonać:

- całkowite zdemontowanie gaśnicy na części składowe,
- wykonanie próby ciśnieniowej na zbiorniku (zbiorniki nie oznakowane nie powinny być remontowane, lecz wycofane i złomowane),
- sprawdzenie za pomocą sondy świetlnej wnętrza zbiornika – czy są ślady korozji lub inne uszkodzenia,
- poddanie głowic, zaworów, węży działaniu ciśnienia równego ciśnieniu próbnemu zbiornika; wymienienie uszkodzonych części,
- sprawdzenie lub wymienienie zabezpieczeń,
- otwieranie gaśnic proszkowych w suchych warunkach, w jak najkrótszym czasie, w celu zminimalizowania skutków oddziaływania na proszek wilgoci zawartej w powietrzu,
- napełnienie ponownie tym samym środkiem gaśniczym; nie wolno mieszać lub dosypywać proszków różnych typów, bo powstaje reakcja, która powoduje zbrylenia się proszku oraz wzrost ciśnienia w zamkniętym zbiorniku, który może być niebezpieczny dla użytkownika,
- wykonanie ponownego montażu zgodnie z instrukcją i zaleceniami producenta,
- przeprowadzenie próby szczelności całej gaśnicy,
- uzupełnienie szczegółowych na etykiecie konserwacji.

3.7.2. Hydranty wewnętrzne.

Hydranty wewnętrzne należy poddawać przeglądom technicznym, podobnie jak gaśnice. Przeglądy i konserwacje powinny być przeprowadzane przez osobę kompetentną.

Doroczne przeglądy i konserwacje przeprowadzane przez serwis:

Hydrant powinien być zamknięty (zakręcony) i pod ciśnieniem. Należy sprawdzić czy:

- urządzenia są nie zastawione, nie uszkodzone, elementy nie są skorodowane, nie ma przecieków,
- instrukcja obsługi jest czysta i czytelna,
- miejsce umieszczenia jest oznakowane,
- mocowania do ściany są odpowiednie, nie są obruszone i trzymają pewnie,
- wypływ wody jest równomierny i dostateczny (należy użyć wskaźnika wypływu oraz miernika ciśnienia),
- miernik ciśnienia (jeżeli jest zastosowany) pracuje prawidłowo i w swoim zakresie pomiarowym,
- wąż na całej długości nie wykazuje uszkodzeń, zniekształceń, zużycia czy pęknięć. Jeżeli wąż wykazuje jakieś uszkodzenia powinien być wymieniony na nowy lub poddany próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze,
- zaciski lub taśmowanie węża jest prawidłowe i właściwie zaciśnięte,
- bęben węża obraca się lekko w obu kierunkach a dla bębnow z wahliwym zamocowaniem sprawdzić czy zamocowanie obraca się łatwo i czy bęben obraca się o 180°,
- przy bębnach ręcznych sprawdzić czy zawór odcinający jest właściwy i czy działa łatwo i prawidłowo,
- sprawdzić stan przewodów zasilających w wodę (rurociągów), szczególną uwagę zwrócić na odcinki elastyczne czy nie wykazują oznak zużycia lub zniszczenia,
- jeżeli jest skrzynka hydrantowa (obudowa) sprawdzić, czy nie jest uszkodzona i czy drzwiczki łatwo się zamykają,
- sprawdzić, czy prądownica jest właściwego typu i czy prawidłowo pracuje,
- pozostawić hydranty i instalację w stanie gotowym do natychmiastowego użycia.

Jeżeli konieczne są poważniejsze naprawy zawór hydrantowy lub hydrant powinien być oznakowany "NIECZYNNY" i kompetentna osoba powinna powiadomić o tym użytkownika/właściciela.

Okresowe przeglądy i konserwacje instalacji:

Co 5 lat wszystkie węże i hydranty powinny być poddane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze instalacji zgodnie z EN 671-1 i EN 671-2.

Dokumentowanie przeglądów i konserwacji:

Po przeglądzie i przeprowadzeniu niezbędnych prac konserwacyjnych hydranty i instalacja powinny być przez kompetentne osoby oznakowane "SPRAWDZONE".

Osoby odpowiedzialne powinny przechowywać zapisy o wszystkich przeglądach instalacji.

Książka kontroli powinna zawierać:

- datę (miesiąc i rok) przeglądu i testów,
- zapis wyników testów,
- wykaz i data zainstalowania części zamiennych,
- data (miesiąc i rok) następnego przeglądu i testów,

- wykaz wszystkich hydrantów i zaworów hydrantowych.

Do naprawy instalacji można używać tylko części zamienne (np. węże, prądownice, zawory) posiadające stosowne aprobaty i dopuszczenia pochodzące od dostawcy urządzenia. Podstawą jest usunięcie wszystkich stwierdzonych usterek w jak najkrótszym czasie, tak by instalacja gaśnicza jak najszybciej była we właściwym stanie.

Pomiary takie należy wykonać po każdej ingerencji w sieci wodnej mogącej mieć wpływ na parametry np. remont, przebudowa, modernizacja. Czynności te powinny być udokumentowane w protokole badań technicznych.

Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

Dane dotyczące konserwacji i przeglądu powinny być zapisane na etykiecie.

Powinny znaleźć się na niej następujące dane: słowo „SPRAWDZONE”, nazwa i adres dostawcy hydrantu, znak jednoznacznie identyfikujący osobę kompetentną (nazwa zakładu), data (rok i miesiąc) przeprowadzenia konserwacji.

3.7.3. Instalacja sygnalizacji pożarowej.

Zasady eksploatacji urządzeń wchodzących w skład instalacji sygnalizacji pożarowej:

W pomieszczeniu portierni, w którym zainstalowano centrale sygnalizacji pożarowej, należy umieścić:

- a) plan sytuacyjny obszaru dozorowanego z zaznaczeniem dojsć do poszczególnych pomieszczeń chronionych,
- b) opis funkcjonowania i obsługi urządzeń sygnalizacji pożaru,
- c) wskazówki, jak należy postępować podczas alarmów sygnalizowanych przez centralkę,
- d) książkę eksploatacji i konserwacji instalacji, do której należy wpisywać: regularne kontrole instalacji i poszczególnych jej elementów, dokonywane naprawy, zmiany i uzupełnienia instalacji oraz zmiany w oprogramowaniu centralki, wszystkie alarmy z podaniem daty i godziny ich wywołania.

Właściciel obiektu zadba i dopilnuje przeprowadzanie przeszkolenia osób obsługujących centralkę sygnalizacji pożarowej przez konserwatora instalacji.

Warunkiem niezawodnej pracy systemu sygnalizacji pożaru jest dokonywanie okresowych przeglądów i konserwacji w okresach nie dłuższych niż co najmniej raz w roku (zaleca się co sześć miesięcy) przez firmę posiadającą pełne uprawnienia, potwierdzone certyfikatem wydanym przez Centrum Naukowo Badawcze Ochrony Przeciwpowodziowej oraz autoryzacją producenta elementów wchodzących w skład instalacji sygnalizacji pożaru.

Przegląd wykonywany przez kompetentną firmę powinien obejmować prace zgodne z poniższym wykazem:

1. Sprawdzenie, pomiar parametrów linii dozorowych.
2. Kontrola stanu czujek oraz sprawdzenie czułości czujek:
 - test czujników dymu (zadymianie),
 - test czujników temperaturowo - nadmiarowych (ogrzewanie czujnika),
 - test zadziałania wskaźników zadziałania.
3. Czyszczenie komór dozorowych czujek.

4. Sprawdzenie przycisków ROP: test ręcznych ostrzegaczy pożarowych (zadziałanie).
5. Kontrola zapisu prawidłowości reakcji centrali na przekazany sygnał.
6. Sprawdzenie stanu gotowości do pracy centrali.
7. Sprawdzenie poprawności przekazywania sygnału pożaru i uszkodzenia centrali do stacji monitorującej (po połączeniu ze strażą pożarną).
8. Przegląd stanu pola obsługi klawiatury.
9. Kontrola paneli, styków i mocowania centrali.
10. Kontrola przewodów krosujących złącza centrali.
11. Sprawdzenie stanu akumulatorów.
12. Próba pracy centrali po odłączeniu zasilania sieciowego.
13. Przegląd oraz wydruk zdarzeń z pamięci centrali.
14. Sprawdzenie działania sygnalizatorów optyczno-akustycznych.
15. Wykonanie przeglądu okresowego i konserwacyjnego systemu SAP powinno być zakończone spisaniem protokołu wykonanych prac.

3.7.4. Pozostałe urządzenia przeciwpożarowe.

Sprawdzenie prawidłowości funkcjonowania urządzeń przeciwpożarowych zastosowanych w budynku tj. np. systemu służącego do usuwania dymu i gazów pożarowych, systemu sygnalizacji pożarowej, dźwiękowego systemu ostrzegawczego oraz oświetlenia ewakuacyjnego należy przeprowadzić w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Przeprowadzający kontrolę ww. urządzeń powinien sporządzić dokumentację wraz z opisem wykonanych czynności sprawdzających. Dokumentację należy włączyć do teczki obiektu i okazywać uprawnionym organom kontrolnym.

Wszelkie prace przeprowadzone przy ww. instalacjach należy odnotować w książce eksploatacji. Szczegóły prac powinny być zapisane w książce eksploatacji i przechowywane razem z dokumentacją instalacji. Po zakończeniu kwartalnej i rocznej kontroli, konserwator powinien dostarczyć podpisany protokół przeprowadzenia prób zalecanych w obsłudze rocznej.

Konserwacja powinna być prowadzona wyłącznie przez osoby właściwie przeszkolone, które są również specjalistami w zakresie kontroli, obsługi technicznej i napraw instalacji. Właściwe przeszkolenie oznacza, że osoby te powinny być przeszkolone również przez producenta lub dostawcę systemu.

Podczas przeglądów okresowych wykonywanych zwykle co najmniej raz w roku (zaleca się co 6 miesięcy) powinny zostać odczytane parametry i charakterystyki napięciowo-prądowe wszystkich opraw awaryjnych, co pozwala przewidzieć i wyeliminować większość usterek w przyszłości.

Urządzenia oddymiające takie jak kłapy i okna odymiające powinny poddawane być przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcjach obsługi, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

ROZDZIAŁ 4 - Sposoby postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia.

Z uwagi na specyfikę obiektu główny ciężar zadań w wypadku stanu zagrożenia spoczywa na pracowniku portierni oraz innych pracownikach budynku. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu powinien zapewnić likwidację ewentualnego pożaru w zarodku w większości pomieszczeń lub co najmniej ograniczenie jego zasięgu. W tej sytuacji główne działania użytkowników po zauważeniu zdarzenia powinny koncentrować się na ostrzeżeniu osób bezpośrednio zagrożonych oraz na alarmowaniu straży pożarnej.

Następnie w zależności od stopnia zagrożenia, działania powinny skupić się na podjęciu bezpośredniej próby likwidacji zdarzenia (gaszenia) lub przystąpieniu do ewakuacji ludzi z obiektu. Próbę gaszenia ognia powinni podejmować pracownicy budynku. Próbę gaszenia może również przeprowadzić każda osoba znajdująca się w obiekcie.

→ **Kierować akcją w jej pierwszej fazie powinien KIEROWNIK Domu Studenckiego lub wyznaczona przez niego osoba, a w przypadku jego nieobecności PRACOWNIK PORTIERNI. Osoba kierująca akcją określona jest w dalszej części instrukcji bezpieczeństwa pożarowego jako tzw.: „KIERUJĄCY”.**

Decyzję o ewakuacji budynku podejmuje KIERUJĄCY określając sposób i zakres ewakuacji.

Po przybyciu pierwszej jednostki straży pożarnej kierowanie akcją przejmuje uprawniony do tego strażak, któremu powinny podporządkować się wszystkie osoby przebywające w obiekcie.

4.1. Zasady alarmowania.

UWAGA: Jest to obowiązek obywatelski wynikający z ustawy o ochronie przeciwpożarowej:

Każda osoba która zauważyła pożar, uzyskała informację o pożarze i/lub innym miejscowym zagrożeniu, zobowiązana jest zachować spokój i nie dopuszczać do paniki, natychmiast zaalarmować:

- **wszystkie osoby znajdujące się w sąsiedztwie pożaru (w strefie zagrożenia) narażone na jego skutki,**
- **Państwową Straż Pożarną – telefon alarmowy nr 998.**

Po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy podać następujące informacje:

1. Gdzie się pali - dokładny adres (miejscowość, ulica i numer), nazwa budynku; np.: „pali się w budynku Domu Studenckiego „Arka” przy ulicy Olszewskiego 25 we Wrocławiu”.
2. Co się pali - rodzaj pomieszczenia, na której kondygnacji, rodzaj palącego się materiału, (np. pomieszczenie kuchenne na VI piętrze od pozostawionej patelni z olejem); np.: „pożar jest w pomieszczeniu kuchennym na VI piętrze, zapaliła się kuchenka”.
3. Czy istnieje zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, czy w pobliżu znajdują się materiały łatwopalne, wybuchowe itp.; np. „jedna osoba została poparzona, na kondygnacji jest silne zadymienie”
4. Numer telefonu, z którego podaje się informacje oraz swoje imię i nazwisko; np.: „mówi Krystyna Nowak – pracownik portierni tel. 71 320 0998”.

UWAGA: po potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia o pożarze przez Dyżurnego Operacyjnego Miejskiego Stanowiska Kierowania Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu należy odłożyć słuchawkę (rozłączyć się) i odczekać na ewentualne sprawdzenie zgłoszenia.

W przypadku uszkodzenia przewodowej linii telefonicznej bądź telefonu komórkowego, udać się i korzystać z najbliższej dostępnego, sprawnego aparatu telefonicznego.

W razie potrzeby powiadomić inne niezbędne służby (np.: Policję – 997, Pogotowie Ratunkowe – 999, Straż Miejską – 986, Pogotowie Energetyczne – 991, Pogotowie Gazowe – 992). Szczegółowy wykaz telefonów alarmowych przedstawia załącznik nr 6.

Do alarmowania pracowników i osób przebywających w budynku powinien służyć dźwiękowy system ostrzegawczy. Do tego celu mogą również służyć wszelkie dostępne środki (np. głosem, przenośnym głośnikiem lub inny sposób osobistego powiadamiania o niebezpieczeństwie).

4.2. Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia.

Równolegle z zaalarmowaniem osób zagrożonych oraz straży pożarnej należy przystąpić do akcji ratowniczo-gaśniczej przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego i/lub hydrantów wewnętrznych znajdujących się w budynku.

Do czasu przybycia straży pożarnej kierownictwo i nadzór nad akcją sprawuje KIEROWNIK DOMU STUDENCKIEGO, a w przypadku jego nieobecności w budynku działaniami kieruje PRACOWNIK PORTIERNI określani jako KIERUJĄCY.

Pracownicy Uniwersytetu Przyrodniczego powinni aktywnie wspierać w działaniach KIERUJĄCEGO poprzez włączenie się do prowadzenia działań gaśniczych bądź ewakuacyjnych.

Wszystkie osoby przebywające w budynku, zobowiązane są podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą.

Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo-gaśniczej powinna bezwzględnie przestrzegać następujących zasad:

- Zachować własne bezpieczeństwo.
- Wszelkie czynności powinny być wykonywane w sposób spokojny i opanowany, niewolno dopuścić do wystąpienia paniki wśród osób przebywających w budynku.
- W pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi, przeprowadzając ewakuację z zagrożonego rejonu.
- Osobom, które mogą poruszać się samodzielnie, należy wskazać bezpieczną drogę na zewnątrz obiektu. Pozostałych należy jak najszybciej wynieść poza zasięg działania dymu i ognia, w bezpieczne miejsce.
- Przed podjęciem działań gaśniczych wyłączyć dopływ prądu elektrycznego (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem).

- Usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe, toksyczne, a także cenny sprzęt i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji itp.
- Nie należy otwierać bez potrzeby drzwi i okien w pomieszczeniach, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia.
- Otwierając drzwi do pomieszczeń, w których powstał pożar należy zachować szczególną ostrożność. Wskazane jest schowanie się za ścianę od strony klamki w drzwiach lub zasłonięcie twarzy.
- Wchodząc do zadymionych pomieszczeń lub przechodząc przez nie, należy ograniczyć ilość wdychanych produktów spalania. Poruszać się w pozycji pochylonej, jak najbliżej podłogi i zasłaniać usta, np. wilgotną chustką.
- Wystać na zewnątrz obiektu pracownika lub inną osobę do przyjęcia jednostek straży pożarnej w celu przekazania podstawowych informacji o zdarzeniu.

4.3. Zasady gaszenia pożaru.

Jeżeli źródło ognia jest widoczne należy w zagrożonym rejonie zgromadzić podręczny sprzęt gaśniczy i podjąć próbę jego uruchomienia. Środek gaśniczy należy kierować bezpośrednio na objęte ogniem przedmioty. Gdy ogień obejmuje większą powierzchnię lub działania przy użyciu gaśnic nie odnoszą skutku należy odciąć dopływ prądu do pomieszczenia albo całego obiektu (przeciwpożarowym wyłącznikiem prądu) i podać prąd wody z hydrantu wewnętrznego.

Kiedy źródło ognia zostało zlokalizowane i ma niewielkie rozmiary (1-2 m²) należy podjąć bezpośrednią próbę gaszenia. W przypadkach, gdy ogień obejmuje większą powierzchnię i próba gaszenia nie przynosi rezultatów, pożar rozprzestrzenia się lub też źródło ognia nie zostało jeszcze ustalone, a w obiekcie rozprzestrzenia się intensywnie dym, bezzwłocznie po alarmowaniu należy przystąpić do ewakuacji ludzi przebywających w zagrożonym obszarze.

4.4. Zasady ewakuacji ludzi.

Akcję ratowniczą (ewakuacyjną) jeśli jest to możliwe, należy przeprowadzać równocześnie z działaniami gaśniczymi. Każdy pożar, zwłaszcza wybuchający w sposób zaskakujący użytkowników danego obiektu, może bezpośrednio zagrażać ich życiu i zdrowiu.

Dlatego w przypadku pożaru trzeba zawsze sprawdzić, czy w zagrożonym pomieszczeniu, kondygnacji strefie pożarowej czy nawet w całym budynku nie znajdują się ludzie. Jeżeli bezpośrednie lub pośrednie okoliczności wskazują, że tak - należy natychmiast podjąć akcję ratowniczą, a wszystkie dostępne środki podporządkować temu celowi. Po odszukaniu zagrożonych ludzi należy przede wszystkim swoją opanowaną postawą i perswazją uspokoić przerażonych, a następnie ewakuować na zewnątrz.

W przypadku powstania pożaru w obiektach przeznaczonych do przebywania większej liczby ludzi zawsze istnieje możliwość wybuchu paniki. Tłum ogarnięty paniką, może sparaliżować i uniemożliwić w ogóle prowadzenie akcji ratowniczej i jakiegokolwiek zorganizowanego działania, może w ślepych instynktach szukania ratunku spotęgować i zwielokrotnić zagrożenie. Przeciwdziałanie panice jest niezmiernie trudne i nie można podać w tym zakresie radykalnych recept. Dokonać tego mogą tylko ludzie o dużej indywidualności, obdarzeni z tytułu swojej funkcji, stanowiska lub osobowości dużym autorytetem, odważni, zdyscyplinowani i konsekwentni lub posiadający odmienny uniform np. mundur.

Przygotowanie organizacyjne do akcji ewakuacyjnej użytkowników budynku (pracowników i studentów) polega również na przekazaniu tym osobom niezbędnych informacji.

Zatrudnieni pracownicy mają obowiązek znać aktualne informacje na temat:

- rozkładu pomieszczeń, dróg i kierunków ewakuacji oraz wyjść z obiektu,
- sposobu alarmowania na wypadek pożaru,
- rozmieszczenia i obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego,
- rejonu dla ewakuowanych.

Ewakuację należy rozpocząć od osób znajdujących się w pomieszczeniach bezpośrednio zagrożonych i prowadzić zgodnie kierunkami wskazywanymi przez znaki ewakuacyjne. Po przybyciu zastępów Państwowej Straży Pożarnej należy podporządkować się jej Dowodzącemu Strażakowi, któremu należy przekazać wszystkie informacje o zaistniałym pożarze. Należy poinformować Dowodzącemu o miejscach gdzie przebywają, bądź mogą przebywać ludzie oraz o miejscach najbardziej zagrożonych i niebezpiecznych.

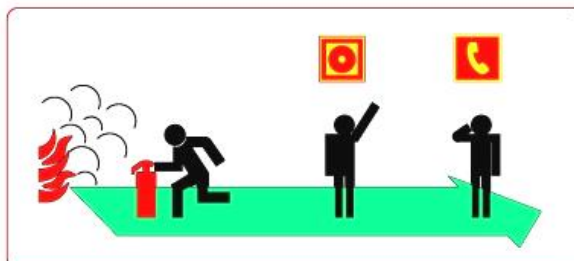
Należy stale współpracować z Dowodzącym Strażakiem Państwowej Straży Pożarnej w czasie akcji udzielając niezbędnych informacji, a przez cały czas akcji nadzorować stan zdrowia osób ewakuowanych. Zasięg ewakuacji należy dostosować do okoliczności zdarzenia. Istotny wpływ na sprawne przeprowadzenie ewakuacji ma sposób jej ogłoszenia.

Graficzna instrukcja postępowania na wypadek pożaru:

W razie pożaru:

Jeżeli zauważyłeś pożar:

- zawiadom osoby w twoim otoczeniu,
- uruchom najbliższy ręczny ostrzegacz pożarowy lub wezwij straż pożarną tel. 998
Poinformuj: **Co się pali? Gdzie się pali?**
Podaj swoje dane i telefon?
- jeżeli jest to możliwe, przystąp do gaszenia pożaru korzystając z dostępnego sprzętu, ale nie narażaj siebie i innych

Jeżeli usłyszałeś alarm pożarowy:

- opuść budynek najbliższym wyjściem ewakuacyjnym
- zamykaj wszystkie drzwi za sobą
- zgłoś się w miejscu zbiórki do ewakuacji

Pamiętaj:

- nie zatrzymuj się aby zabrać osobiste rzeczy
- nie korzystaj z windy
- nigdy nie wracaj do budynku dopóki nie zezwoli na to kierujący akcją ratowniczo - gaśniczą
- nie podejmuj niepotrzebnego ryzyka

4.5. Zabezpieczenie pogorzeliska.

KIERUJĄCY (bądź inna osoba wyznaczona przez Władze Uczelni) jest odpowiedzialny za:

- zabezpieczenie miejsca pożaru i wyznaczenie osób dozorujących pogorzelisko, w celu zabezpieczenia przed możliwym powstaniem pożaru wtórnego – ponownego rozpalenia się ognia,
- zabezpieczenie pogorzeliska w celu zbadania okoliczności i przyczyn powstania pożaru,
- przystąpienie do uporządkowania pogorzeliska po zakończeniu zbierania dowodów przez Policję, biegłego sadowego, firmy ubezpieczeniowej i/lub komisji zakładowej powołanej do ustalenia okoliczności i przyczyn powstania pożaru.

ROZDZIAŁ 5 - Sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.

Prace niebezpieczne pod względem pożarowym są związane z użyciem otwartego ognia prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem lub nie przewidziane instrukcją technologiczną wykonywane na zewnątrz budynku lub w jego pomieszczeniach należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.

Za prace niebezpieczne pod względem pożarowym uważa się spawanie gazowe i elektryczne, cięcie palnikiem gazowym, używanie otwartego płomienia (np. podczas opalania farby z drewnianych elementów) itp. Do prac pożarowo niebezpiecznych zalicza się także wykonywanie innych prac remontowych na instalacjach i urządzeniach z gazami palnymi.

→ **Bardzo częstą przyczyną poważnych pożarów obiektów użyteczności publicznej są niewłaściwie wykonywane prace niebezpieczne pożarowo bądź wykonywanie takich prac bez należytego zabezpieczenia !!!**

Przed rozpoczęciem wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym powinien zostać sporządzony „**Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo**”, którego wzór stanowi **załącznik nr 7**.

Do sporządzenia wymienionego protokołu zobowiązani są:

- przedstawiciel Uniwersytetu Przyrodniczego – wyznaczony pracownik upoważniony przez Kanclerza Uniwersytetu Przyrodniczego,
- upoważniony przedstawiciel głównego wykonawcy prac.

W dokumentacji zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo należy uwzględnić następujące zagadnienia:

- ocenić zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym prace będą wykonywane,
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
- wyznaczyć osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsca pracy, za przebieg i zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy.

Prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje !

Warunkiem rozpoczęcia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym jest uzyskanie „Zezwolenia na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo”, które wydaje przedstawiciel Uniwersytetu Przyrodniczego - wyznaczony pracownik upoważniony przez Kanclerza Uniwersytetu Przyrodniczego. Wzór zezwolenia stanowi **załącznik nr 8**.

5.1. Prace spawalnicze.

Podstawowe zasady bezpieczeństwa pożarowego przy pracach spawalniczych:

- sprzęt i narzędzia używane do prac spawalniczych powinny być sprawne technicznie oraz zabezpieczone przed możliwością wywołania pożaru,
- wszelkie materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz rejonie przyległym, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nim instalacje techniczne należy zabezpieczyć przed zapaleniem,
- miejsce wykonywania prac spawalniczych zabezpieczyć sprawnym technicznie podręcznym sprzętem gaśniczym umożliwiającym likwidację wszelkich źródeł pożaru,
- obserwować miejsca upadku rozprysków spawalniczych - niezwłocznie likwidować zauważone źródła ognia,
- przerwać natychmiast prace w przypadku powstania sytuacji grożącej pożarem,
- po zakończeniu prac spawalniczych należy poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz rejony przyległe.

5.2. Prace dekarские.

Podstawowe zasady bezpieczeństwa pożarowego przy pracach dekarских:

- rozgrzewanie za pomocą ognia otwartego smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od budynku jest zabronione,
- nadzorowanie rozgrzewanej smoły lub innych materiałów - możliwość wykipienia, zapłonu i rozprzestrzenienia ognia (konieczność zabezpieczenia naczynia pokrywą z materiału niepalnego),
- stanowisko rozgrzewania zabezpieczyć sprawnym, podręcznym sprzętem gaśniczym, po zakończeniu pracy wygasić palenisko.

5.3. Prace malarsko-lakiernicze.

Podstawowe zasady bezpieczeństwa pożarowego przy pracach malarsko-lakierniczych:

- farby, lakiery i rozpuszczalniki przechowywać i transportować tylko w naczyniach niepalnych, nie tłukących się oraz szczelnie zamkniętych,
- mieszanie oraz rozcieńczanie farb i lakierów powinno odbywać się w naczyniach zabezpieczonych przed możliwością iskrzenia, stłuczenia i gromadzenia się ładunków elektryczności statycznej,

- pomieszczenie, w którym wykonuje się prace malarsko-lakiernicze należy wietrzyć,
- zabronione jest posługiwanie się otwartym ogniem (palenie tytoniu, spawanie itp.) oraz używanie przenośnych grzejników i urządzeń elektrycznych w tych pomieszczeniach,
- po zakończeniu prac wszystkie naczynia z materiałami łatwopalnymi szczelnie zamknąć i przenieść do pomieszczenia przeznaczonego do przechowywania tych materiałów.

5.4. Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru.

Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru podczas wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo:

- zaalarmować dostępnymi środkami najbliższą jednostkę straży pożarnej oraz współpracowników,
- zorganizować ewakuację zagrożonych ludzi,
- przystąpić do likwidacji pożaru za pomocą posiadanego sprzętu gaśniczego,
- usunąć z miejsca pożaru butle z gazami technicznymi i sprzęt spawalniczy,
- z chwilą przybycia straży pożarnej podporządkować się dowódcy akcji ratowniczej.

Uwaga:

- **Do czasu przybycia pierwszej jednostki straży pożarnej, organizacja działań ratowniczych należy do kierownika nadzorującego prace pożarowo niebezpieczne lub osoby odpowiedzialnej za nadzór nad całokształtem prac w budynku lub pomieszczeniu.**

ROZDZIAŁ 6 - Warunki i organizacja ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania.

6.1. Zagadnienia ogólne.

Każdy przebywający w budynku powinien mieć pełną świadomość tego, że pożar może zaistnieć zawsze, wszędzie i o każdej porze. Powinien zdawać sobie sprawę jakie skutki niesie za sobą tego typu zdarzenie, w szczególności może doprowadzić do utraty zdrowia lub życia oraz strat materialnych.

Powstały w jakimkolwiek pomieszczeniu pożar, będzie w rozpatrywanym budynku wydzielał duże ilości dymu. Dane statystyczne wykazują, że 80-90% ofiar śmiertelnych lub silnych zatruc jest spowodowane gazami pożarowymi (dymem). Dym jest najszybciej przemieszczającym się niebezpiecznym produktem procesu spalania. W krótkim czasie może pojawić się na korytarzu i klatce schodowej. W zadymionych pomieszczeniach i korytarzach człowiek traci orientację, obawa o swoje zdrowie i życie wywołuje strach, który w przypadku grupy osób doprowadza do paniki. Ewakuacja w takich warunkach jest bardzo niebezpieczną czynnością.

Reakcja pracowników i mieszkańców (także osób postronnych, które znalazły się w budynku), zaskoczonych pożarem powinna być tonowana przez szczególnie spokojne zachowanie się osób prowadzących ewakuację, nawet przy umniejszeniu faktycznego stanu sytuacji pożarowej. Aby ewakuacja była sprawna i szybka, muszą być ustalone z góry odpowiednie procedury, dostosowane do

stanu technicznego, z uwzględnieniem podstawowych wymagań ewakuacyjnych, urządzeń przeciwpożarowych, sił i środków do przeprowadzania ewakuacji, środków alarmu wewnętrznego i łączności alarmowej zewnętrznej.

Ewakuacja to zorganizowane działanie zmierzające do usunięcia ze strefy zagrożonej ludzi oraz mienia.

Ewakuacja jest działaniem, które często da się przewidzieć i przygotować do niego poprzez np.:

- przystosowanie do jej wymagań odpowiednich dróg (zachowanie właściwej szerokości dróg komunikacyjnych, utrzymanie swobodnego przejścia, oznakowanie oraz oświetlenie bezpieczeństwa, wskazanie wyjść ewakuacyjnych itp.),
- opracowanie wskazówek dotyczących postępowania (instrukcje, próbne alarmy pożarowe połączone z ewakuacją obiektu),
- przygotowanie niezbędnego sprzętu i wyposażenia o ile jest wymagane (rękawy ratownicze, aparaty ucieczkowe, nosze itp.).

Akcję ewakuacyjną ludzi podejmuje się z chwilą gdy zaistniały pożar (lub inne miejscowe zagrożenie) może stworzyć dla nich zagrożenie. W obiektach użyteczności publicznej obowiązek rozpoczęcia akcji spoczywa na pracownikach obiektu i często zostaje ona zakończona przed przyjazdem straży pożarnej. W budynku Domu Studenckiego „Arka” kierować akcją ewakuacyjną w jej pierwszej fazie powinien tzw. „KIERUJĄCY (patrz: s. 39 – „Sposoby postępowania na wypadek pożaru”).

Konieczność ewakuacji zachodzi zawsze w następujących okolicznościach:

- gdy pożar zdarza się w pomieszczeniu, w którym przebywają ludzie lub gdy znajduje się ono w układzie łączności bezpośredniej z innymi pomieszczeniami, bez odrębnych wyjść na drogę ewakuacyjną,
- gdy pożar przerasta możliwości opanowania go w zarodku lub podjęcia działań zapobieżenia skutkom przez znajdujących się w miejscu wypadku wychowawców w okresie nie dłuższym niż jest to konieczne do wyprowadzenia osób zagrożonych,
- gdy warunki ewakuacji są niekorzystne, niezgodne z obowiązującymi przepisami,
- gdy okoliczności pożaru, jego nasilenie się, gwałtowność rozprzestrzeniania się ognia, przyrost temperatury, przemieszczanie się dymu, stwarzają już z chwilą ujawnienia wypadki zagrożenia osobistego życia lub zdrowia ludzi,
- gdy pożar powstał w miejscu gromadzenia się większej ilości osób.

Ewakuacja ludzi powinna być rozpoczęta natychmiast, gdy:

- rozprzestrzeniający się pożar zagraża bezpośrednio ludziom lub pomieszczeniom, w którym ludzie się znajdują, także wówczas, gdy pomieszczenia „tylko” wypełniają się dymem, mimo iż ognisko pożaru jest odległe,
- ludzie nie mogą samodzielnie wydostać się z obiektu wskutek utraty przytomności, orientacji, przerażenia czy zablokowania przejść,
- ludziom zagraża wybuch, lub zawalenie się jego części,
- drogi ewakuacyjne zostały odcięte przez płomienie bądź dym.

6.2. Analiza warunków ewakuacji.

Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów.

Warunki te polegają na:

- zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych, zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych,
- zapewnieniem prawidłowo funkcjonującego oświetlenia awaryjnego.
- zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń,
- zabezpieczeniu dróg ewakuacyjnych przed zadymieniem,
- oznakowanie kierunków dróg i wyjść ewakuacyjnych.

Budynek Domu Studenckiego „Arka” jest przygotowany do prowadzenia ewakuacji.

Parametry poziomych i pionowych dróg ewakuacyjnych oraz ich oznakowanie pozwala na sprawne przeprowadzenie ewakuacji osób przebywających w budynku:

- **szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych** – korytarze o szerokości 1,4m,
- **szerokość pionowych dróg ewakuacji** – biegi schodów ponad 1,3 m,
- **wyjścia z klatek ewakuacyjnych** – wyjścia z klatek schodowych prowadzą bezpośrednio na zewnątrz budynku,
- **ilość wyjść prowadzących na zewnątrz budynku** – 1 główne wyjście na parterze składające się z pary drzwi dwuskrzydłowych, dwoje drzwi z klatek schodowych, drzwi prowadzące na zewnątrz budynku z pomieszczeń i korytarzy przyziemia,
- **klatki schodowe** – 2 powrotne dwubiegowe,
- **palne elementy wystroju wnętrza i dróg ewakuacyjnych** – nie występują,
- **oznakowanie dróg, wyjść i kierunków ewakuacji** – budynek oznakowano,
- **zabezpieczenie przed zadymieniem** – klatki wyposażono w samoczynne systemy zapobiegające zadymieniu,
- **klatki schodowe** – są obudowane i zamykane drzwiami przeciwpożarowymi klasy odporności ogniowej EI 60 S₂₀₀,
- **drogi komunikacji ogólnej wyposażono w oświetlenie awaryjne ewakuacyjne.**

Przebieg ewakuacji:

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi powinna być zapewniona możliwość ewakuacji w bezpieczne miejsce, na zewnątrz budynku lub do sąsiedniej strefy pożarowej, bezpośrednio albo drogami ewakuacyjnymi. Szerokość drzwi w świetle, stanowiących wyjścia ewakuacyjne z pomieszczenia, jest zależna, od liczby osób mogących w nim przebywać jednocześnie. Przyjmuje się, że co najmniej 0,60 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi w świetle ościeżnicy powinna wynosić 0,90 m.

Dla kondygnacji nadziemnych przedmiotowego budynku wymagana (wzorcowa) długość dojścia ewakuacyjnego przy jednym dojściu nie przekracza 10 m, a przy dwóch dojściach ewakuacyjnych powinna mierzyć nie więcej niż 40 m.

Przyziemie - Ewakuacja ze stref pożarowych przyziemia SP-T i SP-1 odbywa się korytarzem do drzwi ewakuacyjnych w poziomie przyziemia. Możliwa jest również ewakuacja poprzez klatkę schodową i na zewnątrz budynku.

Parter - Ewakuacja z parteru może przebiegać bezpośrednio wejściem głównym na zewnątrz budynku oraz poprzez obydwie klatki schodowe w dół do poziomu przyziemia i na zewnątrz budynku.

Piętra I-X - Ewakuacja korytarzami do wydzielonych pożarowo i zabezpieczonych przed zadymieniem dwóch klatek schodowych budynku.

Kierunki oraz drogi ewakuacji przedstawiają **Plany obiektu** będące załącznikiem niniejszej instrukcji.

Miejsce zbiórki do ewakuacji wyznaczono na terenie zielonym mieszczącym się na północ od budynku (pomiędzy budynkiem a ulicą Olszewskiego).

6.3. Organizacja ewakuacji.

- Każdy, kto zauważy pożar lub strefę zadymioną zobowiązany jest bezwzględnie zachować spokój, nie dopuścić do paniki i natychmiast powiadomić współpracowników, a w szczególności „KIERUJĄCEGO”.
- Kierowanie ewakuacją należy do obowiązków „KIERUJĄCEGO”.
- „KIERUJĄCY” po otrzymaniu informacji o pożarze i określeniu występującego zagrożenia, jego wielkości, podejmuje decyzję o rodzaju działań jakie należy przeprowadzić na terenie obiektu, aby zapewnić bezpieczeństwo dla pracowników i interesantów oraz nie dopuścić do rozprzestrzenienia się pożaru i wybuchu paniki.
- Wyznaczona osoba przystępuje do alarmowania straży pożarnej, pogotowia ratunkowego oraz w razie potrzeby innych służb technicznych i porządkowych, zgodnie z wykazem numerów telefonów alarmowych.
- Wyznaczeni pracownicy przystępują do działań gaśniczych opóźniających rozwój pożaru, przy pomocy podręcznego sprzętu gaśniczego i hydrantów wewnętrznych.
- W przypadku pożaru w zarodku, działania należy prowadzić do czasu całkowitej jego likwidacji.
- Ewakuację należy organizować w sposób zdecydowany, wykazując spokój i opanowanie oraz stosując się do zasad określonych w niniejszej Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego, pamiętając przy tym o bezpieczeństwie własnym i ewakuowanych osób.
- Ponadto osoby wyznaczone do udziału w akcji ewakuacyjnej:
 - sprawdzają wszystkie pomieszczenia, czy znajdujące się tam osoby opuściły pomieszczenia i zostały ewakuowane,
 - informują osoby korzystające z budynku o najkrótszej drodze ewakuacyjnej i kierują je pod stałą opieką do wyjścia ewakuacyjnego,
 - osobom poszkodowanym udzielają pierwszej pomocy, opiekują się rannymi w miejscu zbiórki dla ewakuowanych,
 - dokonują innych czynności w zależności od okoliczności i aktualnych potrzeb.

6.4. Zasady prowadzenia ewakuacji.

Pracownicy wyznaczeni do prowadzenia akcji ewakuacyjnej oraz odpowiedzialni za wykonanie poszczególnych zadań przystępują do ich realizacji po ogłoszeniu alarmu.

- Jako pierwszych ewakuuje się ludzi z pomieszczeń i stref największego zagrożenia:
 - mających jednostronny dostęp do wyjść ewakuacyjnych,
 - znajdujących się na kierunku rozwoju frontu pożaru.
- Podczas prowadzenia ewakuacji w celu uniknięcia powstania paniki i chaosu organizacyjnego należy zachować spokój, starać się nie okazywać podniecenia i zdenerwowania.
- Przy poruszaniu się drogami ewakuacyjnymi należy stosować się do poniższych zasad:
 - osoby znajdujące się na drodze ewakuacyjnej poruszają się szybkim krokiem w wyznaczonym kierunku, lecz bez przebiegania i wyprzedzania osób znajdujących się przed nimi,
 - nie wolno zatrzymywać się ani poruszać w kierunku przeciwnym do wyznaczonego przez znaki bezpieczeństwa kierunku ewakuacji, nie wolno podejmować prób przyspieszania przez popychanie, wyprzedzanie, wydawanie okrzyków, itp.
- Wszystkie osoby po otrzymaniu informacji o zdarzeniu powinny jak najszybciej opuścić zagrożony rejon kierując się wskazaniem znaków ewakuacyjnych oraz kierującego ewakuacją i udać się do miejsca zbiórki osób ewakuowanych (rejonu ewakuacji), za budynkiem obok placu dojazdowego od strony zachodniej budynku.
- Sprawdzić, czy wszyscy pracownicy i studenci opuścili zajmowane pomieszczenia – ewakuowane pomieszczenia należy zamknąć i klucz pozostawić w zamku.
- Ludzi odciętych od wyjścia a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy kierować do pomieszczeń najbardziej oddalonych od źródeł pożaru, tak aby po przybyciu jednostek ratowniczych ewakuować ich przy pomocy specjalistycznego sprzętu ratowniczego.
- Osoby ewakuowane bezwzględnie wykonują polecenia kierującego ewakuacją i zdecydowanym krokiem udają się do wyjścia ewakuacyjnego zachowując spokój.
- Osobom prowadzącym ewakuację należy zapewnić możliwość odwrotu z miejsc zagrożonych.
- Po zakończeniu ewakuacji, tj. po opuszczeniu budynku czy zagrożonej strefy, kierujący ewakuacją zobowiązany jest do sprawdzenia, czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia. W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, ten fakt należy bezzwłocznie zgłosić jednostkom ratowniczym, przybyłym na miejsce akcji i przeprowadzić ponowne sprawdzanie pomieszczeń budynku.
- W przypadku przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki straży pożarnej.
- Kierujący akcją mają prawo do żądania od osób sprawnych fizycznie udziału:
 - w charakterze łącznika z meldunkiem,
 - w transporcie z noszami rannych osób,
 - w dostarczaniu podręcznego sprzętu gaśniczego,
 - w pomocy przy gaszeniu pożaru sprzętem gaśniczym,
 - w ewakuacji wartościowych przedmiotów.

6.5. Ewakuacja mienia.

Ewakuację wszelkiego mienia należy prowadzić w miarę istniejących możliwości, mając na uwadze przede wszystkim bezpieczeństwo ludzi. Ewakuacji mienia dokonuje się, gdy jest ono bezpośrednio zagrożone, znajduje się w kierunku rozprzestrzeniania się ognia lub ułatwia rozprzestrzenianie się pożaru.

W pierwszej kolejności (po ewakuacji ludzi) ewakuować należy mienie posiadające duże znaczenie (gotówka, dokumenty tajne i poufne, akta kontrolne, osobowe, finansowe, twarde dyski z danymi) oraz cenne maszyny i urządzenia. Bardzo przydatne w takich sytuacjach są wcześniej przygotowane specjalne worki lub pojemniki.

Rezygnować należy z ewakuacji przedmiotów bardzo ciężkich lub o dużych gabarytach, które mogłyby blokować dostęp do budynku lub uniemożliwić przejścia przez drogi ewakuacyjne.

Ewakuacja mienia powinna odbywać się możliwie najkrótszą drogą ewakuacyjną do innej strefy pożarowej lub na zewnątrz budynku, w bezpieczne miejsce. Ewakuowane przedmioty powinny być składowane w wyznaczone (bezpieczne) miejsce i chronione przez powołane do tego osoby, celem zabezpieczenia przed zniszczeniem lub kradzieżą.

6.6. Praktyczne ćwiczenie przeprowadzenia ewakuacji.

Właściciel lub zarządca obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, (niezakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV), powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu.

W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, w szczególności: szkół, przedszkoli, internatów, domów studenckich, praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy dokonać – co najmniej raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników.

Przed przeprowadzeniem praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy:

- sprawdzić drożność dróg ewakuacyjnych,
- oznakowanie dróg i wyjść ewakuacyjnych,
- funkcjonowanie urządzeń pożarniczych oraz terminowość konserwacji gaśnic i ich rozmieszczenie,
- przygotować scenariusz przebiegu ćwiczebnego alarmu,
- wyznaczyć odpowiedzialnych za przebieg ćwiczenia oraz określić zadania dla osób wyznaczonych do udziału w ćwiczeniu.

Przeprowadzenie praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji powinno być poprzedzone powiadomieniem Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu na piśmie, nie później niż na tydzień przed jego przeprowadzeniem.

Planowane przeprowadzenie praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji wymaga sporządzenia dokumentacji zaakceptowanej przez „KIERUJĄCEGO”.

Wszyscy biorący udział w praktycznym sprawdzeniu organizacji i warunków ewakuacji zobowiązani są do przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Część praktyczna może być realizowana w formie ćwiczeń, obejmujących cały personel przy ewentualnym udziale bądź obserwacji strażaków Państwowej Straży Pożarnej z pobliskiej jednostki ratowniczo-gaśniczej. Uczestnicy szkolenia powinni zostać jednoznacznie poinformowani o obowiązku natychmiastowego wszczęcia alarmu, jeszcze przed przystąpieniem do dalszych działań. Powinni znać przy tym przyjęty system alarmowania (kiedy i na jakiej zasadzie alarm dociera do straży pożarnej), jak długi może być czas dojazdu jednostek ratowniczych itd. Szczególną uwagę należy zwrócić na praktyczne sposoby wyprowadzania ludzi z zagrożonych stref, na zasady gaszenia (w tym i odzieży na człowieku), postępowanie z osobami nieprzytomnymi.

Pracownicy powinni też mieć świadomość obowiązku zapewnienia własnego bezpieczeństwa sobie oraz ograniczenia działań, które mogą narazić ich na utratę zdrowia lub życia.

Po zakończeniu działań należy dokonać podsumowania ich przebiegu – omówienie spostrzeżeń i uwag oraz nieprawidłowości, które wystąpiły podczas przygotowań i samej ewakuacji. Istotne dane z przeprowadzonego praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy zawrzeć w sprawozdaniu, którego wzorzec stanowi załącznik nr 9 do niniejszej instrukcji bezpieczeństwa pożarowego.

ROZDZIAŁ 7 - Sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.

7.1. Cel szkolenia przeciwpożarowego.

Wszyscy pracownicy oraz stali użytkownicy budynku powinni zostać zapoznani z przepisami przeciwpożarowymi oraz zasadami zabezpieczenia określonymi w niniejszej instrukcji bezpieczeństwa pożarowego dla budynku Domu Studenckiego „Arka”. Szkolenie takie powinno zostać przeprowadzone przez osobę posiadającą odpowiednio nabyte kwalifikacje zawodowe.

Udział w szkoleniach jest podstawowym obowiązkiem każdego pracownika Uniwersytetu Przyrodniczego, który korzysta z budynku Domu Studenckiego „Arka” bez względu na sprawowaną funkcję, zajmowane stanowisko.

Uwaga: dopuszczenie pracownika do wykonywania czynności służbowych przed odbyciem szkolenia wstępnego oraz przeciwpożarowego jest niedozwolone!

Szkolenie wstępne należy przeprowadzić przed lub w dniu przyjęcia do pracy, przed przystąpieniem pracownika do wykonywania czynności zawodowych. Niezbędnym elementem szkolenia wstępnego jest zapoznanie pracownika z przepisami przeciwpożarowymi. Szkolenie może kończyć się sprawdzeniem nabytych wiadomości i umiejętności (w formie krótkiego ustnego egzaminu).

Szkolenie użytkowników budynku ma na celu:

- uświadomienie o zagrożeniach występujących w miejscu pracy oraz z przyczynami powstawania i rozszerzania się pożarów,
- pouczenie o sposobie eliminowania zagrożenia pożarowego, zasadach zachowania bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie i pomieszczeniach, w których pracują,

- wskazanie sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru, jego likwidacji w pierwszej fazie rozwoju, sposoby alarmowania oraz zasad ewakuacji ludzi i mienia,
- nauczanie obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego (gaśnic), hydrantów wewnętrznych oraz zasad i sposobów ich używania,
- zapoznanie z urządzeniami przeciwpożarowymi znajdującymi się w budynku oraz ich przeznaczeniem,
- zapoznanie z postanowieniami „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego” oraz innymi obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej w zakładzie pracy.

7.2. Rodzaje, organizacja i zakres tematyczny szkoleń przeciwpożarowych.

Ustala się trzy rodzaje szkoleń z zakresu ochrony przeciwpożarowej:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie podstawowe,
- szkolenie funkcyjne.

Szkolenie wstępne – jest przeprowadzane w formie instruktażu według programów opracowanych dla poszczególnych grup stanowisk i obejmuje:

- "instruktaż ogólny" oraz
- "instruktaż stanowiskowy".

Instruktaż ogólny powinien zapewnić uczestnikom szkolenia zapoznanie się z podstawowymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy zawartymi w Kodeksie pracy oraz z przepisami oraz zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązującymi w Uniwersytecie Przyrodniczym, a także z zasadami udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Instruktaż stanowiskowy powinien zapewnić uczestnikom szkolenia zapoznanie się z czynnikami środowiska pracy występującymi na ich stanowiskach pracy i ryzykiem zawodowym związanym z wykonywaną pracą, sposobami ochrony przed zagrożeniami, jakie mogą powodować te czynniki, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tych stanowiskach.

Instruktaż ogólny odbywają, przed dopuszczeniem do wykonywania pracy, nowozatrudnieni pracownicy, studenci rozpoczynający zajęcia w budynku. Instruktaż ogólny prowadzi pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy lub osoba wykonująca u pracodawcy zadania tej służby albo pracownik wyznaczony przez pracodawcę posiadający zasób wiedzy i umiejętności zapewniające właściwą realizację programu instruktażu.

Instruktaż stanowiskowy przeprowadza się przed dopuszczeniem do wykonywania pracy na określonym stanowisku:

- pracownika zatrudnianego na stanowisku robotniczym oraz innym, na którym występuje narażenie na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych lub niebezpiecznych,
- pracownika przenoszonego na stanowisko,
- studenta rozpoczynającego użytkowanie pokoju mieszkalnego.

Pracownik wykonujący pracę na kilku stanowiskach pracy powinien odbyć instruktaż stanowiskowy na każdym z tych stanowisk. W przypadku wprowadzenia na stanowisku, zmian warunków techniczno-organizacyjnych, w szczególności zmian procesu technologicznego, zmian organizacji stanowisk pracy, wprowadzenia do stosowania substancji o działaniu szkodliwym dla zdrowia albo niebezpiecznym oraz

nowych lub zmienianych narzędzi, maszyn i innych urządzeń, pracownik zatrudniony na tym stanowisku odbywa instruktaż stanowiskowy przygotowujący go do bezpiecznego wykonywania pracy w zmienionych warunkach.

→ Podstawowym elementem szkolenia wstępnego powinno być zapoznanie pracowników i studentów z podstawowymi obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi oraz zasadami zwalczania pożarów i ewakuacji osób. Przepisy oraz wymienione zasady zawiera niniejsza „INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO”, z którą należy również zapoznać pracowników i studentów.

Odbycie szkolenia wstępnego pracownicy potwierdzają na piśmie w karcie szkolenia wstępnego, która jest przechowywana w aktach osobowych pracownika. Studenci potwierdzają odbycie szkolenia wstępnego na zbiorczej liście uczestników.

Szkolenie podstawowe – odbywają wszyscy pracownicy, przy czym szkolenie pracowników zatrudnionych na stanowiskach nie biurowych powinno być prowadzone w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na trzy lata, natomiast dla pracowników administracyjno-biurowych w formie szkolenia nie rzadziej niż raz na pięć lat. Szkolenie to odbywa się w okresie nie dłuższym niż sześć miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku.

Szkolenie podstawowe ma na celu aktualizację i przypomnienie wiedzy na temat ochrony przeciwpożarowej. Częstotliwość szkoleń okresowych powinna być dostosowana do potrzeb zależnych m.in. od fluktuacji kadry, rodzaju wprowadzonych zmian organizacyjnych, modernizacji obiektu itp. mające wpływ na zmianę warunków bezpieczeństwa pracy lub ochrony przeciwpożarowej. W praktyce podczas szkolenia podstawowego zapoznaje się pracowników również ze szczegółowymi zagadnieniami i ustaleniami obowiązującej w danym obiekcie jak również z postanowieniami ujętymi w niniejszej „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”. Szkolenie powinno obejmować praktyczne zaznajomienie z obsługą podręcznego sprzętu gaśniczego.

Szkolenie podstawowe powinno być zakończone egzaminem sprawdzającym przyswojenie wiadomości i umiejętności. Egzamin przeprowadza organizator szkolenia, który wydaje zaświadczenia potwierdzające ukończenie szkolenia. Zaświadczenie przechowuje się w aktach osobowych pracownika. Przykładowy wzór zaświadczenia przedstawia załącznik nr 3.

Szkolenie funkcyjne – szkolenie dodatkowe kierowane do osób (funkcyjnych) związanych z prawidłowym podjęciem działań ratowniczo-gaśniczych do czasu przybycia jednostek ochrony przeciwpożarowej (straży pożarnej). Szkoleniem powinny zostać objęte wszystkie osoby, którym zostały przydzielone zadania związane z:

- przygotowaniem działań ratowniczo-gaśniczych w obiekcie,
- sterowaniem urządzeń przeciwpożarowych,
- prowadzenia ewakuacji za pomocą urządzeń służących do tego celu,
- byciem członkiem zespołu ewakuacyjno-ratowniczego (kadra kierownicza obiektu),
- byciem członkiem drużyn ewakuacyjnych zorganizowanych na poszczególnych kondygnacjach.

Program szkolenia powinien obejmować następujące zagadnienia:

A. Część ogólna:

1. Zasady odpowiedzialności za bezpieczeństwo obiektu, organizacja ochrony przeciwpożarowej w budynku.
 2. Charakterystyka występujących zagrożeń (pożarowych i innych miejscowych), w tym:
 - a) właściwości palnych materiałów występujących w obiekcie,
 - b) przyczyny powstawania pożarów i wybuchów,
 - c) możliwości rozprzestrzeniania się dymu i ognia (w aspekcie zastosowanych w obiekcie zabezpieczeń), wpływ stanu porządków na poziom zabezpieczenia,
 3. Zastosowane w obiekcie zabezpieczenia, jak:
 - a) podział na strefy pożarowe,
 - b) rodzaj urządzeń przeciwpożarowych, gaśniczych i ograniczających skutki pożaru,
 4. Zasady ewakuacji ludzi i mienia w szczególności:
 - a) techniczne warunki ewakuacji,
 - b) zachowanie się w strefach zadymionych,
 - c) miejsca zbiórki po ewakuacji,
 - d) postępowanie z osobami niepełnosprawnymi.
- B. Część szczegółowa:
1. Zasady postępowania w przypadku zagrożenia, w tym:
 - a) sposób, możliwości i zasady alarmowania po zauważeniu niebezpieczeństwa,
 - b) postępowanie w typowych stanach zagrożenia,
 - c) możliwości ratowania osób narażonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo,
 - d) sposób likwidacji zagrożenia i ograniczenia jego rozprzestrzeniania.

Zagadnienia objęte częścią ogólną szkolenia powinny być przedstawione dla wszystkich pracowników w tej samej formie i zakresie, jednak w grupach o liczebności 20 do 30 osób. Pozostałą część zagadnień należy omówić oddzielnie dla poszczególnych grup pracowników, sklasyfikowanych na podstawie wykonywanych zadań i miejsca pracy, w grupach 10 ÷ 15 osobowych.

Szkolenie to powinno składać się z części teoretycznej i praktycznej. Ta ostatnia dotyczy zwłaszcza sposobu postępowania w wypadku zagrożenia. Jest to nieodzowne również podczas szkoleń podstawowych.

Dokumentację ze szkolenia wstępnego i okresowego stanowią:

- a) program szkolenia,
- b) lista uczestników (z podpisami),
- c) oświadczenia pracowników o odbytym przeszkoleniu.

Należy przewidzieć oddzielny zakres programowy dla pracowników podmiotów zewnętrznych wykonujących prace w budynku, zwłaszcza remontowe lub konserwacyjne.

Program i zasady szkolenia należy określać indywidualnie w poszczególnych przypadkach.

ROZDZIAŁ 8 - Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących stałymi użytkownikami budynku.

Zapobieganie pożarom nabiera szczególnego znaczenia i stanowi najważniejszy odcinek w zabezpieczeniu przeciwpożarowym obiektu. Nie walka z już powstałym pożarem, lecz walka o usunięcie przyczyn, mogących powodować powstawanie lub rozszerzanie się pożaru jest najwłaściwszą i najbardziej celową działalnością w zabezpieczeniu przeciwpożarowym.

→ **Należy pamiętać**, że nawet najlepiej zorganizowana, wyszkolona i wyposażona w odpowiedni sprzęt **Państwowa Straż Pożarna wezwana do pożaru, zdolna jest jedynie ograniczyć straty, a nie zapobiec im.**

Dlatego bardzo ważne jest przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych, pozwoli to bowiem wyeliminować lub poważnie ograniczyć możliwości powstania pożaru na terenie obiektu.

8.1. Czynności zabronione:

Ze względów bezpieczeństwa pożarowego w budynku zabrania się wykonywać następujące czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

- zamykać drzwi ewakuacyjne w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
- blokować drzwi i bramy przeciwpożarowe w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
- umieszczać elementy wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wymaganych wartości;
- uniemożliwiać lub ograniczać dostęp do:
 - gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
 - źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
 - urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
 - wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
 - krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz pomieszczenia;
- przechowywać pełne, niepełne i opróżnione butle przeznaczone do gazów palnych;
- składować materiały palne w pomieszczeniach technicznych oraz na drogach komunikacji ogólnej;
- składować materiały palne na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczać przedmioty na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości;
- stosować na osłony punktów świetlnych materiały palne, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 5 cm od żarówki;

- instalować oprawy oświetleniowe oraz osprzęt instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
- użytkować instalacje, urządzenia i narzędzia niesprawne technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;
- użytkować elektryczne urządzenia ogrzewcze ustawione bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
- składować poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy sąsiedniej działki materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;
- przechowywać materiały palne oraz stosować elementy wystroju i wyposażenia wnętrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),
 - linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;
- używać otwartego ognia, palić tytoń i stosować inne czynniki mogące zainicjować zapłon materiałów występujących:
 - w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach,
 - w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo;
- przechowywać poza odpowiednimi pomieszczeniami magazynowymi materiałów i płynów łatwopalnych i żrących,
- wykonywania prowizorycznych instalacji elektrycznych,
- wykonywać prace niebezpieczne pożarowo z użyciem otwartego ognia lub łatwo zapalnych cieczy bez zachowania procedury „zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo”;
- pozostawiać pojazdy mechaniczne na drodze pożarowej i pasie terenu bezpośrednio przylegającym do budynku.

8.2. Zmiany w zagospodarowaniu obiektu:

Wszelkie zmiany w sposobie użytkowania obiektu lub jego części, należy dokonywać wyłącznie w uzgodnieniu z właściwymi organami w tym zakresie. Warunkiem uzyskania zgody na zmianę sposobu użytkowania jest spełnienie wszystkich wymagań ochrony przeciwpożarowej, których zakres wynika z obowiązujących przepisów. Dotyczy to w szczególności zmian ingerujących w układ komunikacyjny lub funkcjonalny, zmian aranżacji wnętrz itp. Warunek ten powinien być bezwzględnie przestrzegany.

8.3. Zmiany w aranżacji wnętrz:

W obiekcie do wykończenia wnętrz nie zastosowano materiałów, których produkty rozkładu termicznego mogą być bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące.

Wykładziny podłogowe na drogach ewakuacyjnych powinny posiadać właściwości, co najmniej trudno zapalnych. W pomieszczeniach, w których może przebywać jednocześnie więcej niż 50 osób nie można stosować wykładzin podłogowych z materiałów łatwo zapalnych a stałe elementy wyposażenia wnętrz i wystroju wnętrz powinny być wykonane z materiałów trudno zapalnych. Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane powinny być wykonane z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i odpadających pod wpływem ognia.

W pomieszczeniach zaliczanych do kategorii ZL V okładziny ścienne i wykładziny podłogowe powinny być wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych, dopuszcza się stosowanie podwieszonego sufitu wykonanego z materiałów trudno zapalnych, niekapiących i nie odpadających pod wpływem ognia.

8.4. Składowanie materiałów:

Do składowania materiałów przeznaczone są wyłącznie pomieszczenia magazynowe.

Zabronione jest składowanie towarów na drogach służących komunikacji wewnętrznej.

Towarów nie wolno ponadto składować w bezpośrednim sąsiedztwie tablic rozdzielczych i sterowniczych prądu, przy trasach kablowych, przewodach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych. W pomieszczeniach magazynach zabronione jest przechowywanie materiałów niebezpiecznych pożarowo tj. w szczególności cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 55°C, palnych gazów, ciał stałych wytwarzających w zetknięciu z wodą lub parą wodną gazy palne, materiałów wybuchowych i pirotechnicznych itp.

8.5. Przechowywanie materiałów niebezpiecznych:

1. Wszystkie czynności związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, obróbką, transportem lub składowaniem materiałów niebezpiecznych wykonywać zgodnie z warunkami ochrony przeciwpożarowej określonymi w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, lub według wskazań ich producenta.
2. Na stanowisku pracy należy utrzymywać ilość materiału niebezpiecznego nie większą niż dobowe zapotrzebowanie lub dobową produkcję, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.
3. Zapas materiałów niebezpiecznych przekraczający wielkość określoną w pkt 2 należy przechowywać w oddzielnym magazynie przystosowanym do takiego celu.
4. Materiały niebezpieczne należy przechowywać w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania.
5. Ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C) należy przechowywać wyłącznie w pojemnikach, urządzeniach i instalacjach przystosowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych przed stłuczeniem.

6. Podczas przechowywania cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C) w budynku należy zwracać uwagę aby gęstość obciążenia ogniowego stworzona przez tą ilość cieczy nie przekroczyła 500 MJ/m².

8.6. Eksploatacja urządzeń technicznych:

1. Wszelkie urządzenia i instalacje techniczne należy utrzymywać w stanie pełnej sprawności.
2. Eksploatacja urządzeń i instalacji technicznych powinna być prowadzona w oparciu o szczegółowe instrukcje określające zasady prowadzenia okresowych przeglądów, badań kontrolnych i czynności konserwacyjnych oraz sposób ich dokumentowania.
3. Instalacje elektroenergetyczne powinny być eksploatowane z uwzględnieniem dopuszczalnych obciążeń wynikających z przekrojów przewodów i zastosowanych zabezpieczeń.
4. Oprawy oświetleniowe oraz osprzęt elektryczny (wyłączniki, gniazda wtyczkowe itp.) mogą być instalowane wyłącznie na podłożu niepalnym lub z odpowiednią izolacją od palnego podłoża uniemożliwiającą jego zapalenie.
5. Zabroniona jest eksploatacja instalacji i urządzeń, których stan techniczny budzi wątpliwości i może przyczynić się do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania się ognia - wszelkie stwierdzone przez pracowników uszkodzenia instalacji powinny być natychmiast zgłoszone zarządzającemu obiektem.
6. Badania okresowe poszczególnych instalacji oraz ich naprawy mogą być wykonywane tylko przez osoby posiadające niezbędne uprawnienia i kwalifikacje.
7. Instalację elektryczną, należy poddawać okresowym przeglądom i badaniom, co najmniej raz na 5 lat w zakresie:
 - a) skuteczności zastosowanych środków ochrony przeciwporażeniowej,
 - b) rezystancji izolacji przewodów roboczych,
 - c) dopuszczalnych wartości napięć i obciążeń.
8. Instalację odgromową należy poddawać okresowym, przeglądom, co najmniej raz na 5 lat.

ROZDZIAŁ 9 - Plany budynku.

Plany budynku Domu Studenckiego „Arka” Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu mieszczącego się przy ul. K. Olszewskiego 25 we Wrocławiu obrazują usytuowanie budynku wraz z przyległym terenem. Plany zawierają ponadto dane graficzne dotyczące między innymi:

- powierzchni, wysokości i liczby kondygnacji budynku,
- odległości od obiektów sąsiadujących,
- kategorii zagrożenia ludzi, przewidywanej liczby osób na każdej kondygnacji
- podziału budynku na strefy pożarowe,
- warunków ewakuacji, ze wskazaniem kierunków i wyjść ewakuacyjnych,
- miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic oraz miejsc usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
- miejsc usytuowania dźwigu dla ekip ratowniczych,
- hydrantów zewnętrznych oraz innych źródeł wody do celów przeciwpożarowych,

– dróg pożarowych i innych dróg dojazdowych, z zaznaczeniem wjazdów na teren ogrodzony.
Plany poszczególnych kondygnacji przedstawiono w załączniku do niniejszej instrukcji.

ZAŁĄCZNIKI:

Załącznik nr 1. Oświadczenie o zapoznaniu się z instrukcją

Wrocław, dnia

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałam / zostałem* zapoznana / zapoznany* z „INSTRUKCJĄ BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO opracowaną dla budynku Domu Studenckiego „Arka” Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu mieszczącego się przy ul. K. Olszewskiego 25 we Wrocławiu”, którą zobowiązuję się przestrzegać.

.....
(imię i nazwisko szkolącego)

.....
(imię i nazwisko pracownika)

.....
(stanowisko szkolącego)

.....
(stanowisko pracownika)

.....
(podpis)

.....
(podpis)

* Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2. Wykaz osób zapoznanych z instrukcją

WYKAZ OSÓB ZAPOZNANYCH Z INSTRUKCJĄ

[illegible]

Załącznik nr 3. Program szkolenia z zakresu ochrony przeciwpożarowej

PRZYKŁADOWY (PODSTAWOWY) PROGRAM SZKOLENIA Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

L.P	Temat szkolenia	Czas zajęć
1.	Ochrona przeciwpożarowa - podstawy prawne, podstawowe zagadnienia i pojęcia.	30 min
2.	Organizacja ochrony przeciwpożarowej w Uniwersytecie Przyrodniczym, w budynku.	30 min
3.	Potencjalne źródła powstania pożaru oraz jego drogi rozprzestrzeniania. Przyczyny pożarów.	30 min
4.	Podział i zastosowanie środków gaśniczych.	15 min
5.	Zasady postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.	30 min
6.	Rodzaje urządzeń przeciwpożarowych i ich zadania w budynku. Podział, nazwa i zastosowanie sprzętu gaśniczego. *	45 min
7.	Praktyczne użycie sprzętu gaśniczego. *	30 min
8.	Zasady ewakuacji ludzi oraz mienia z pomieszczeń zagrożonychpożarem. Organizacja ewakuacji w budynku.	30 min
9.	Zapoznanie z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego. **	45 min
10.	Dyskusja, odpowiedzi na pytanie. Wyjaśnienia dodatkowe.	15 min
SUMA CZASU ZAJĘĆ:		4 godz.

* Temat zawiera w sobie część praktyczną.

** Temat również realizowany w trakcie omawiania tematów nr 1-8.

Załącznik nr 4. Karta aktualizacji

Karta aktualizacji

L.P.	Opis aktualizacji zawierający: - przyczynę dokonania aktualizacji - wyszczególnienie poprawionych stron - zakres dokonanych zmian	Data	Imię i nazwisko Podpis
1.			
2.			
3.			

Załącznik nr 5. Warunki ochrony przeciwpożarowej części budynku Uniwersytetu Przyrodniczego użytkowanych przez podmioty zewnętrzne

Warunki ochrony przeciwpożarowej części budynku Uniwersytetu Przyrodniczego użytkowanych przez podmioty zewnętrzne

Wrocław, dnia.....

1. Użytkownik / Najemca(pełna nazwa podmiotu, adres siedziby, kontakt telefoniczny)

.....
.....

2. Osoba reprezentująca/przedstawiciel:.....

3. Lokalizacja użytkowanej powierzchni w obiekcie, z podaniem powierzchni w m².

(np.: budynek, parter, sklep; powierzchnia w m²)

.....

4. Rodzaj działalności, sposób użytkowania pomieszczeń, dni i godziny użytkowania.

(np.: biurowa, usługowa, handlowa, wystawowa, gastronomiczna / dni robocze od 7:00 do 21:00 itp.)

5. Liczba pracowników.....

6. Maksymalna liczba osób mogących potencjalnie przebywać jednocześnie w najmowanej części (pracownicy + przewidywana liczba użytkowników).

.....

7. Występujące materiały palne (np.: meble biurowe, materiały piśmienne, rodzaje urządzeń elektrycznych; przechowywane materiały, produkty, tkaniny itp.)

.....
.....

8. Wyposażenie w gaśnice (ilość, rodzaj, masa środka gaśniczego, data ostatniej legalizacji).

.....

9. Wyposażenie w: inne urządzenia przeciwpożarowe, instrukcje ppoż., wykazy telefonów / posiadane opracowania własne w zakresie sposobów postępowania na wypadek pożaru.

.....
.....

10. Uwagi i informacje dodatkowe.

.....
.....

WYKAZ
użytkowników/pracowników podmiotów zewnętrznych zapoznanych
z instrukcją bezpieczeństwa pożarowego.

L.P.	PODMIOT SKRÓCONA NAZWA	NAZWISKO I IMIĘ pracownika	DATA	PODPIS
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				

Załącznik nr 6. Wykaz numerów telefonów służb interwencyjnych

Wykaz numerów telefonów służb interwencyjnych

STRAŻ POŻARNA - telefon alarmowy – 998		
Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu, 50-552 Wrocław, ul. Borowska 138	71 368 22 36 71 368 22 00	
Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu, 50-233 Wrocław, ul. Kręta 28	71 320 70 04 fax 71 320 70 05	
Miejskie Stanowisko Kierowania Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej we Wrocławiu	71 770 22 31 71 770 22 33	71 770 22 32 fax 71 356 34 69
JEDNOSTKA RATOWNICZO-GAŚNICZA PSP Nr 2 we Wrocławiu Wrocław, ul. Gdańska 11, 50-344 Wrocław	71 328 10 05	
POLICJA		
Telefon alarmowy	997	
Komenda Wojewódzka Policji, Wrocław, ul. Muzealna 2/4	71 340 39 00	
Komenda Miejska Policji ul. Druckiego-Lubeckiego 1	71 340-41-66	
POGOTOWIE RATUNKOWE		
Telefon alarmowy	999	
Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego - Wrocław ul. Traugutta 112	71 344 12 11	
INNE SŁUŻBY INTERWENCYJNE		
POGOTOWIE GAZOWE tel. alarmowy 992	Służba Dyżurna Wojewody tel. 71 343 08 31	
POGOTOWIE ENERGETYCZNE tel. alarmowy 991	MIEJSKA SŁUŻBA DYSPOZYTORSKA tel. 340 70 55	
STRAŻ MIEJSKA tel. alarmowy 986 tel. 342 55 41	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska tel.:71 372 13 06	
PRACOWNICY I INNE osoby powiadamiani w sytuacji zagrożenia, wyznaczeni tzw.: „KIERUJĄCY”		
Stanowisko - imię i nazwisko	Telefon kontaktowy	
1. „KIERUJACY”		
2. „KIERUJACY”		
3. „KIERUJACY”		
4. „KIERUJACY”		
5. „KIERUJACY”		
UNIwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu 50-375 Wrocław, ul. C.K. Norwida 25/27 Centrala: 71 32 05 020 Kancelaria Rektora: 71 32 05 100 Sekretariat Kanclerza: 71 32 05 109 Rzecznik prasowy: 693 362 193		

Załącznik nr 7. Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo

PROTOKÓŁ zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo

1. Rodzaj wykonywanych prac:.....
2. Określenie miejsca wykonywania prac (nazwa budynku, pomieszczenia, instalacji)
.....
3. Strefa zagrożenia wybuchem, właściwości materiałów występujących w budynku, instalacji:
.....
4. Rodzaj elementów budowlanych (zapalność) występujących w danej części budynku,
pomieszczeniu lub rejonie przewidzianych prac:
.....
.....
5. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego budynku, pomieszczenia, stanowiska, urządzenia itp.
na okres wykonywania prac:
.....
.....
6. Ilość i rodzaj podręcznego sprzętu gaśniczego przewidzianego do zabezpieczenia prowadzonych
prac:
.....
.....
7. Sposób i środki alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w przypadku powstania
pożaru:
.....

8. Osoby odpowiedzialne za całokształt przygotowania zabezpieczeń w toku prowadzonych prac
niebezpiecznych:

.....

.....

9. Osoby odpowiedzialne za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywanych
prac:

.....

.....

10. Osoby zobowiązane do przeprowadzenia kontroli rejonu prowadzonych prac po ich zakończeniu:

.....

.....

Podpisy członków komisji:

.....

.....

Załącznik nr 8. Zezwolenie na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo

ZEZWOLENIE NR/..... na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo

1. Miejsce pracy
2. Rodzaj pracy
3. Czas pracy, dnia od godz. do godz.
4. Realizacja sposobów zabezpieczenia budynku, pomieszczenia, stanowiska, strefy, itd.,
określonych w protokole zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo
nr z dnia
5. Dodatkowe środki zabezpieczające
.....
.....
6. Zezwalam na rozpoczęcie prowadzenia prac od dnia
do dnia w godzinach od do
7. Wydający zezwolenie jest uprawniony do wstrzymania prac niebezpiecznych pożarowo w
przypadku stwierdzenia naruszenia zasad bezpieczeństwa pożarowego.
8. Zobowiązuję się do przestrzegania postanowień zawartych w protokole nr/.....
..... tel. podpis wykonującego

Zezwalający na prace:

.....

podpis

Wstrzymuję wykonywanie prac niebezpiecznych pożarowo od dnia
godz. w obiekcie, pomieszczeniu itp.

Uzasadnienie:.....
.....

Wstrzymujący prace

.....

Podpis

Wykonujący prace

.....

Podpis

Załącznik nr 9. Sprawozdanie z praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji

SPRAWOZDANIE

z praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji

Nazwa obiektu, adres: *budynek Domu Studenckiego „ARKA” Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu mieszczący się przy ul. Olszewskiego 25 we Wrocławiu*

Data:, godz.

Organizator:.....

1. Charakterystyka warunków ewakuacji:

4) ilość kondygnacji: 12, w tym podziemnych: 0 (przyziemie - w poziomie terenu),

5) ilość osób przebywających w obiekcie..... w tym pracowników.....,

6) opis ewentualnych ograniczeń w dostępie do budynku (a - wyjścia ewakuacyjne, b - drożność dróg ewakuacji, c - droga pożarowa, d-hydranty).....

.....
.....
.....

7) czy opracowana jest instrukcja bezpieczeństwa pożarowego (tak/nie):

8) czy instrukcja określa sposoby i zasady ewakuacji (tak/nie):/.....

9) w jaki sposób ogłaszany jest alarm pożarowy w obiekcie:.....

.....

10) czy pracownicy byli przeszkoleni w zakresie przeprowadzania ewakuacji:.....

11) data ostatniego szkolenia:ilość osób do przeszkolenia.....

2. Przebieg ćwiczeń praktycznych:

1) liczba ewakuowanych.....,

2) czas ewakuacji:.....,

3) liczba uczestników.....

3. Zachowanie osoby / osób kierującej ewakuacją:

1) stanowisko:.....,

2) umiejętność zorganizowania pracowników.....

3) zapewnienie przepływu informacji:.....

4) ocena zachowania zarządzającego:.....

4. Zachowanie pracowników:

- 1) znajomość zadań na wypadek ewakuacji:.....
- 2) utrzymanie z osobami ewakuowanymi kontaktu, zapewniającego zachowanie
spokoju w grupie:.....
- 3) dokonana ocena sytuacji i wybór sposobu postępowania:.....
- 4) praktyczne wykonanie zadań związanych z ewakuacją:.....
- 5) otoczenie opieką ewakuowanych po wyprowadzeniu z obiektu.....
- 6) ogólna ocena i opis zachowania pracowników.....

5. Zachowanie ewakuowanych:

- 1) czy pojawiły się osoby, u których stwierdzono oznaki paniki.....Ile?.....
- 2) czy stosowano się do zaleceń kierującego akcją:.....
- 3) czy znane były instrukcje na wypadek pożaru i ewakuacji:.....
- 4) wybór dróg ewakuacyjnych w stworzonej sytuacji:.....
- 5) ogólna ocena i opis zachowania ewakuowanych.....

6. Czy powiadomiono Komendanta Miejskiego PSP we Wrocławiu o ćwiczeniach?.....

7. Współdziałanie z jednostkami Państwowej Straży Pożarnej:

- 1) ocena znajomości przez pracowników zasad alarmowania:.....
- 2) czas przybycia jednostek PSP:odległość od JR-G nr 2.....km
- 3) przyjęcie przybywających jednostek:.....
- 4) przekazanie informacji dowódcy straży pożarnej:.....
- 5) zastosowanie się do poleceń kierującego akcją:.....
- 6) kierujący akcją po przybyciu jednostek PSP:.....
- 7) ogólna ocena i opis współdziałania.....

Sporządzający sprawozdanie, data:.....

Załącznik nr 10. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych

Znaki bezpieczeństwa ewakuacyjne PN EN ISO 7010:2011			
	Oznaczenie drogi ewakuacyjnej do obszaru bezpiecznego - Wyjście ewakuacyjne (lewostronne) Do podania informacji o kierunku stosowany jest znak uzupełniający ze strzałką.		Oznaczenie drogi ewakuacyjnej do obszaru bezpiecznego - Wyjście ewakuacyjne (prawostronne) Do podania informacji o kierunku stosowany jest znak uzupełniający ze strzałką.
	Do wyznaczania kierunku ewakuacji (strzałka może być obrócona o wielokrotność kąta 90 stopni w stosunku do pionu). Znak ten ma zastosowanie wyłącznie jako znak uzupełniający.		Do wyznaczania kierunku ewakuacji (strzałka może być obrócona o wielokrotność kąta 90 stopni). Znak ten ma zastosowanie wyłącznie jako znak uzupełniający.
	Miejsce zbiórki do ewakuacji		Wskazuje lokalizację tymczasowej strefy bezpieczeństwa (kryjówek) dla oczekujących pomocy, którzy nie mogą korzystać ze schodów w przypadku ewakuacji
	Wskazuje miejsce, w którym znajduje się okno ewakuacyjne z zamontowaną drabiną		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się okno ewakuacyjne, dzięki któremu służby ratunkowe mogą ratować ludzi za pomocą drabiny
	Stłuc, aby uzyskać dostęp		Wskazuje lokalizację okna z drabiną ewakuacyjną
	Informuje, iż należy przekręcić klamkę w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, aby drzwi się otworzyły		Informuje, iż należy przekręcić klamkę w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara, aby drzwi się otworzyły

	Wskazuje, iż po naciśnięciu drzwi otwierają się na lewo		Wskazuje, iż po naciśnięciu drzwi otwierają się na prawo
	Przesuń drzwi w prawo aby otworzyć		Przesuń drzwi w lewo aby otworzyć
	Wskazuje, że drzwi otwiera się pociągając je z lewej strony		Wskazuje, że drzwi otwiera się pociągając je z prawej strony
	Oznaczenie lokalizacji sprzętu lub zaplecza pierwszej pomocy		Telefon do wzywania pierwszej pomocy lub ratunku
	Wskazuje miejsce, gdzie w nagłych wypadkach można znaleźć lekarza		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się automatyczny defibrylator zewnętrzny (AED)
	Wskazuje miejsce, w którym znajduje się prysznic do przemywania oczu		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się prysznic bezpieczeństwa.
	Wskazuje miejsce, w którym znajdują się nosze		Wskazuje lokalizację podręcznej torby medycznej
	Wskazuje lokalizację resuscytatora tlenu		

Załącznik nr 11. Wykaz znaków ochrony przeciwpożarowej

Znaki ochrony przeciwpożarowej PN EN ISO 7010:2011					
		Wskazuje miejsce, w którym umieszczona jest gaśnica			Wskazuje miejsce, w którym znajduje się hydrant
		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się drabina, którą można używać wyłącznie do gaszenia pożarów			Wskazuje miejsce, w którym znajduje się sprzęt pożarniczy
		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się przycisk alarmowy			Wskazuje miejsce, w którym znajduje się telefon alarmowy
		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się stała bateria gaśnicza			Wskazuje miejsce, w którym znajduje się gaśnica przenośna
		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się gaśnica pianowa przenośna			Wskazuje miejsce, w którym znajduje się aplikator mgły wodnej
		Wskazuje miejsce, w którym znajduje się stała instalacja gaśnicza			Wskazuje miejsce, w którym znajduje się stała instalacja gaśnicza wodna
		Wskazuje lokalizację stacji zdalnego zwalniania			Wskazuje lokalizację miejsca monitorowania pożaru

Załącznik nr 12. Zarządzenie Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego

Wrocław, dnia.....

ZARZĄDZENIE nr /.....
Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu
z dnia

.....

(tytuł, imię i nazwisko)

Na podstawie art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) i § 48 ust. 2 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu **wprowadzam do stosowania:** „INSTRUKCJĘ BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO” dla niżej wymienionych obiektów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (nazwa i adres):

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....

(tytuł, imię i nazwisko)

.....

(podpis)

Załącznik nr 13. Oświadczenie o odbyciu szkolenia przeciwpożarowego

.....

Imię i nazwisko

.....

miejsce zatrudnienia

.....

stanowisko

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że dnia we Wrocławiu odbył- am/em/ przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu dotyczące niżej wymienionych zagadnień.

- Zagrożeń pożarowych w zakładzie pracy i miejscu zatrudnienia.
- Sposobów alarmowania otoczenia i straży pożarnej.
- Znajomości rozmieszczenia i obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego.
- Organizacji i postępowania podczas akcji ratowniczo-gaśniczej, do czasu przybycia jednostek straży pożarnej.
- Ewakuacji osób i mienia podczas akcji ratowniczo-gaśniczej.

Szkolenie prowadził:

Podpis osoby przeszkolonej

.....

.....

Niniejsze oświadczenie należy dołączyć do akt personalnych pracownika.